

FRAGMENTE

Filipe Alexandre de Andrade
Sá Moura

Fråg me\$
tos

Fråg me\$ tos

Filipe Moura

Fragmente

Copyright© Filipe Moura

Acoperire

Rodrigo Rojas

Fragmente / Filipe Moura - São Paulo: LivroPronto, 2010.

ISBN 976-85-7869-142

Edição 1

Acest autor susține

filipe.sa.moura@gmail.com

Index

Fragmente I	13
Fragmente II	24
Ordinarul	36
Tu	38
Tată	40
Tată și fiu	41
Lacrima	42
Vis	42
Par	44
Viața	47
Dragoste	49
Perete	51
Gândire	55

Prietenie	57
Învățarea	59
Condiții de viață	68
Dragoste profundă	76
Mască	77
Suvenir	79
Am simțit	80
Iubitor	81
Reflecții	82
Noapte senină	83
Sciere	84
Moartea	85
Abis	87
În așteptare	88

Scări	89
Sediul central	90
Existența	91
Soare	92
Renaștere	93
Priviți	94
Culminează	95
A trăi A muri	96
Părăsire	97
Întrerupt	98
Fii	99
Absență	101

Fragmente I

Claustrat și expus într-un nord înghețat O foaie
veche care așteaptă să fie înfășurată O lumină

portocalie arsă

O pătură caldă atunci când este uitată Sufletul
care cere și tolerează

frig electrizant

Dintr-o amintire liberă, fără legătură Ficțional
și existențial, sunetul se răspândește Căldura

ritmului este eliberată

Este timpul să invadăm sinele

Și explorați o lume fierbinte fără căldură

Când s-a răcit, atmosfera nu a mai fost la fel

Sfera se rostogolește într-un colț

Un punct înclinat sub ocean

De la suprafață, la interiorul magmei fierbinți, la
jungla de explorare și impresionare a

Odihnă impresionantă și nu există alt mod de a o
spune

Sunt cuvinte, cuvinte fierbinți sau cuvinte
foarte reci, precum cadavrul sumbru, foarte
rece, veșnic înghețat

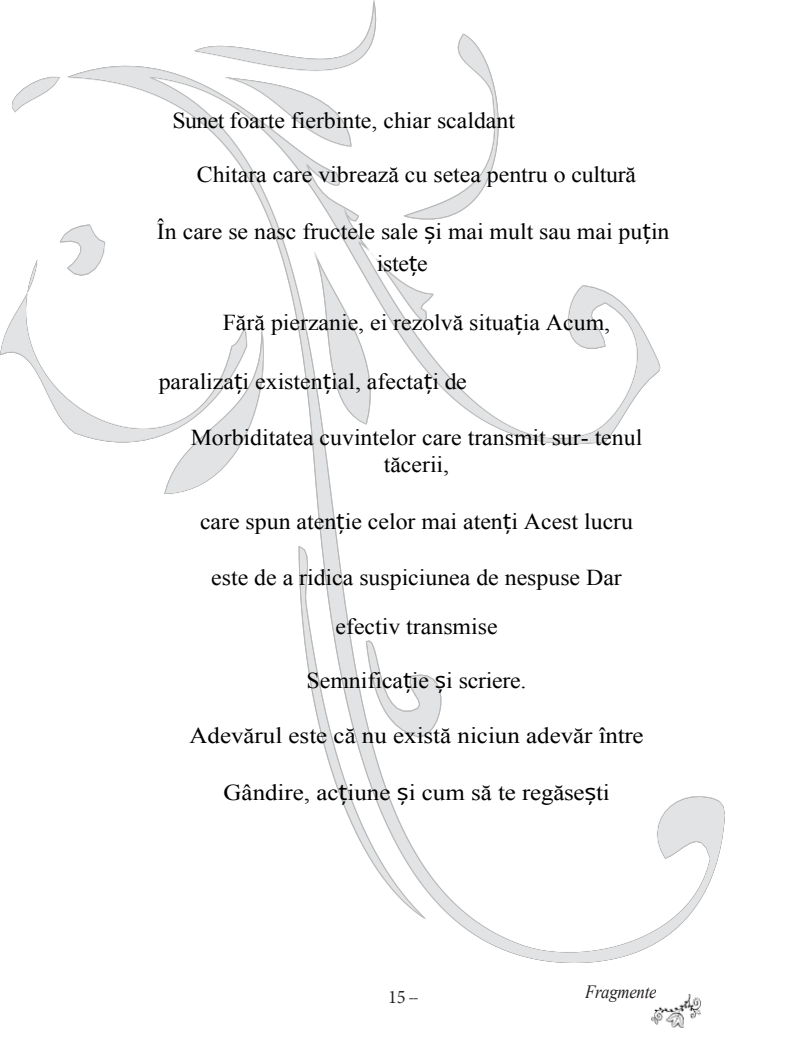
Un vis cald al unei primăveri și al unei văi,

Un râu fără râs O speranță mutilată care așteaptă să fie
găsită

Și arătați ceea ce înșală și face aluzie, creând încet și
arătând

ceea ce poate fi doar imaginat fără distanță

Și cu ecuația corectă, întreaga problemă este
problematizată

Sunet foarte fierbinte, chiar scaldant
Chitara care vibrează cu setea pentru o cultură
În care se nasc fructele sale și mai mult sau mai puțin
istețe
Fără pierzanie, ei rezolvă situația Acum,
paralizați existențial, afectați de
Morbiditatea cuvintelor care transmit sur-tenul
tăcerii,
care spun atenție celor mai atenți Acest lucru
este de a ridica suspiciunea de nespuse Dar
efectiv transmise
Semnificație și scriere.
Adevărul este că nu există niciun adevăr între
Gândire, acțiune și cum să te regăsești

Prin comportament

Aceasta generează artificii și manevre pentru șoferul

însuși, iar acesta se găsește abandonat iluziei

cuvântului Fără sens, dar spus pe bună dreptate,

Este de necrezut

Dar fiecare formă are un act de bază Ghinionul pur

și simplu al intempestivului

Să vezi cum se dezvoltă o situație și să știi ce să faci

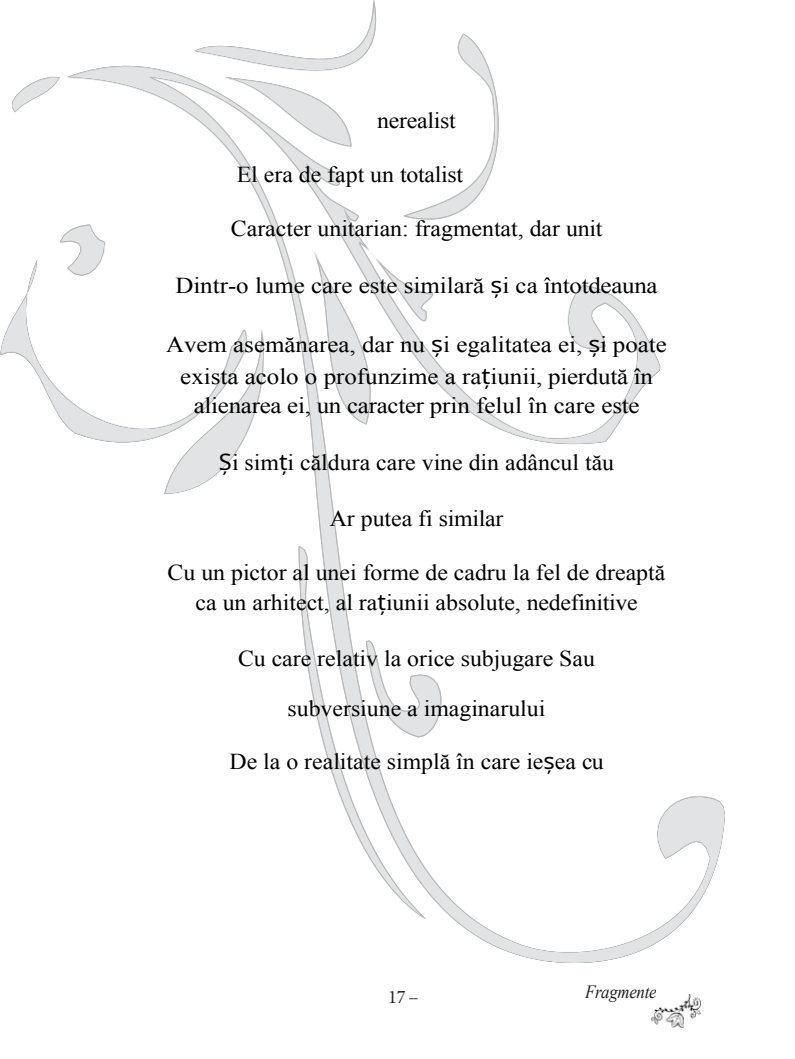
în legătură cu ea Care nu are niciun sens propriu

Descriere, viziune sau simț, spunem adesea ceea ce
nu gândim și nu vedem, adică să știm cum să facem
și să învățăm de la alții și de la semne care sunt
identice sau similare.

Sau sub forma unui adaos Iată

un exemplu de misiune

Orice simț abstract al formei

nerealist

El era de fapt un totalist

Caracter unitarian: fragmentat, dar unit

Dintr-o lume care este similară și ca întotdeauna

Avem asemănarea, dar nu și egalitatea ei, și poate
exista acolo o profunzime a rațiunii, pierdută în
alienarea ei, un caracter prin felul în care este

Și simți căldura care vine din adâncul tău

Ar putea fi similar

Cu un pictor al unei forme de cadru la fel de dreaptă
ca un arhitect, al rațiunii absolute, nedefinitive

Cu care relativ la orice subjugare Sau

subversiune a imaginarului

De la o realitate simplă în care ieșea cu

spirit natural și acuitate neimportantă, transportat
de viitorul care are totul pur, ca realitatea unui
trecut dur

În mod inconștient și cu o ferocitate considerabilă, el
exercită experiența unui cuvânt care imaginează
întotdeauna o imagine

Dezolarea este un moment

Captat de atenție Înarmat cu

fragmente

Iată, conștientul se unește cu prezentul Mă invadează

a fi de scris, Omnipotent De a nu fi clar

La fel de drepte ca liniile unui orizont unde

Soarele apune și se ascunde

Imersat și adormit

A fost învins, dar nu i-a părut niciodată rău

Pentru că a trebuit să răsară din nou și să fie cel
mai strălucitor pentru că a fost singurul, soarele
ne va ține în viață.

În mod luminos și energic, se pune în mișcare, în care
fiecare detaliu este necritic la cea mai mică
sensibilitate, doar prin întâmplare și memorarea
fiecărui cuvânt cu semnificația sa
și ținut în tăcerea răbdării sale, o clarviziune
întunecată, nu proiectată, dar lipsită de orice instinct
non-rațional, ființa care mă invadează nu este eu

El se construiește și își menține pilonii ca un Ahile,
mereu prezent în lumea fictivă

Care se prezintă în fața noastră, fără ca cineva
să acorde atenție

Acești spioni ai sinelui sunt laudele mele de
notorietate, realitatea dură a doar

Încălzirea motoarelor de locomotivă

În care vom lua această călătorie foarte nebun și
profund în care tunelul, nu se poate vedea atât de
departe în interiorul întunericului din nou cu ieșirea
a acestei imagini și a unui sfârșit luminos, așteptând
doar un sfârșit

Ce ne motivează și ne conduce

Și o forță de nezduncinat, pe cât de fascinantă, pe
atât de nesigură, greu de cunoscut și niciodată de
învățat

A fost o pânză care s-a rupt, dar când pânza s-a format
din nou, a fost rezistentă și ca un accident în
narațiune, a existat o lovitură profundă care l-a ucis la
o vârstă fragedă, ura subiacentă

Dar niciodată indiferentă față de cineva sau față de
mintea lor sau față de altcineva, deci într-un fel

Inteligent, el le-a spus tuturor că suntem cu toții o
sumă a noastră și că vin tot mai mulți oameni

Diferit și similar cu personajul său original, de fapt
există o marionetă în fiecare act și piesă, o călătorie

pierdut în spațiul literelor

Arta de a crea spațiu pentru moartea însăși

Din orice punct final, punctul culminant nu a fost
niciodată sfârșitul, moartea pentru noi nu se întâmplă
niciodată

Se întâmplă doar celor care ne cunosc, iar când
murim, nici nu știm că a fost un cuvânt

Infinit, dar simplu și ingenios

Un pic viclean ca vulpea care vrea să se hrănească cu
o foame incomensurabilă de a învăța și vrea să știe
mereu mai mult, aceasta este sursa longevității, să nu
știi niciodată ce nu se întâmplă, și totuși în trecut a
fost un alpinist și a mișcat credința muntelui său, iar
limitele sunt doar începutul

De pe o stâncă

O persoană tânără cu atitudine depășește orice
altitudine

Și când coborâm și vedem cât de departe am ajuns

În cucerirea de a ști doar, un pic mai mult de a
fi

Și nu vrem să pierdem niciodată și putem zbura cu
toții

Până în punctul în care nu vom cădea niciodată,
pentru că am învățat să zburăm și să ne imaginăm.

Totul, dar totul este

Cuvinte

Fragmente, idei și gânduri. Ape atât de adânci

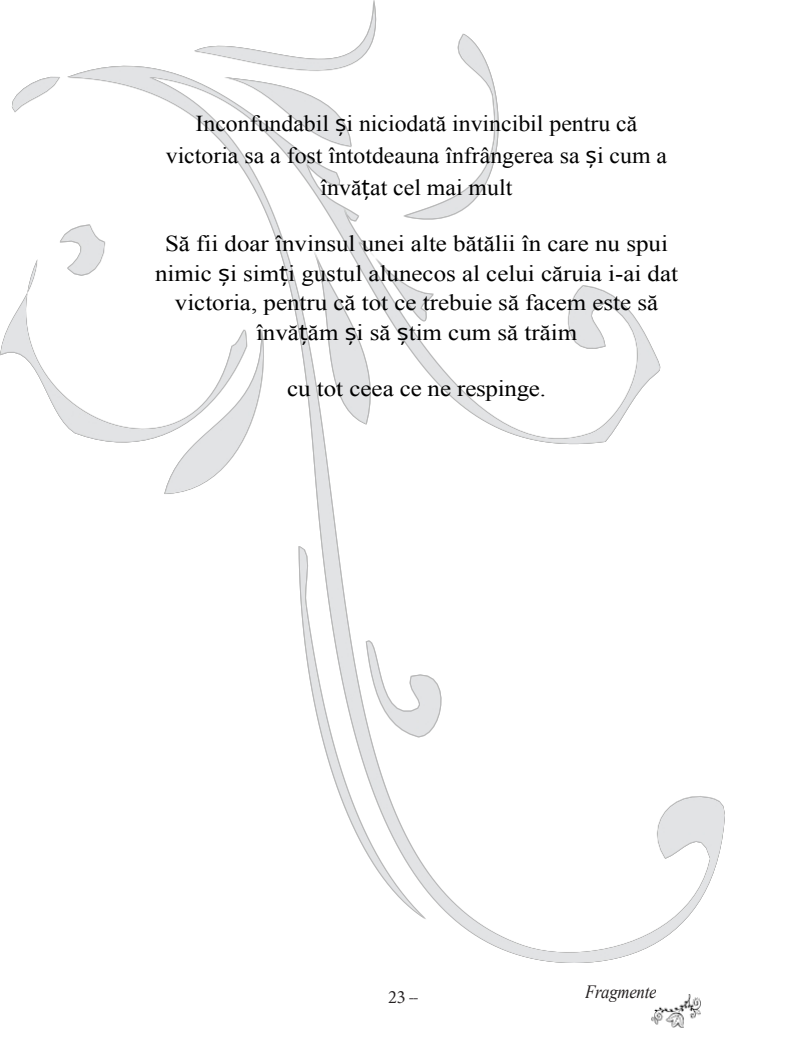
Arta înșelăciunii prin aluzii la un subiect
fără certitudine

Marea se ridică și ca prin magie Din ușurința

de energie și sentimental Înmuiaș și tandru de

la un pic

Încă o adăugare dintr-un singur moment

Inconfundabil și niciodată invincibil pentru că
victoria sa a fost întotdeauna înfrângerea sa și cum a
învățat cel mai mult

Să fii doar învinsul unei alte bătălii în care nu spui
nimic și simți gustul alunecos al celui căruia i-ai dat
victoria, pentru că tot ce trebuie să facem este să
învățăm și să știm cum să trăim
cu tot ceea ce ne respinge.

Fragmente II

Plonjat, scufundat, o scară depărtare

Scările de metal scârțâie

O cârpă de curățat, o găleată pe podea,

Pătrate de marmură, pe pereți în patru, picătură cu
picătură și în adâncuri, ușor, cineva scutură podeaua

Lumină ternă, neajutorată, un singur cheag la
suprafață

O rază de lumină cu efect de umbră, un chip reflectat în
sticlă, o privire în timp ce se sparge, o singură
scufundare, naufragiat, geamandura care mă salvează
de la sufocare apărând, nebun, evadat și pierdut

Între stele și golul abisului

Virtutea în termeni de atitudine, în plinătatea
suferinței și a ființei, înaintea fricii, așa că am lăsat
pianul jos

Pe drumul de coborâre, zburând peste asfalt

Pianul era pe pământ și apoi

Primul sunet, prima imagine, sunetul ecou profund
al golului unei aripioare care înoată.

În apă, în sfârșit sar, plin de mișcare

Și tot ceea ce suflă și este târât, într-o iluzie care se
stinge, a fost diferit, pentru o clipă

Într-un ocean de adâncime, lichid și sărat, scrisul
creionului incolor era un actor

Spectacolul culminează cu o petrecere

Un cadou care mă face fericit, pijamale pe pat, un
pat vărsat

Efervescentă și diferită, era o imagine fără peisaj,
totul dintr-o inhalare, o alterare a percepției, iar
transmutarea era
clară, fără lacrimi, fără linii, fără reguli,

fără ceva lipsește totul în neant, o poveste care nu
crește

Nu apare, este povestit cu greu și suntem legați, într-
adevăr, cu lanțuri și lacăte peste tot

O praștie, o țintă și ești împietrit ca o săgeată fără rază
de acțiune, un nod în gât

Un scris vărsat, incontinent, un scris încețoșat,
niodată șters, tot ce am văzut am vrut

Iar cei care au vor dori mereu să aibă, iar în adâncul
lor nu vor fi decât o ființă, cu o barbă aspră, o singură
mustață, un păr, unul și apoi altul

De la fiecare chip, o atingere, de la fiecare
insolvabilitate Păcatul lui, de la atemporalitatea lui la
Prezent și iată, se totalizează numai și numai o pânză

În găleata ta, o picătură în ocean, un fir legat
împreună

Și o scriere violată și ruptă, extrase Doar texte pe
hârtie

O noapte strălucitoare făcută dintr-o clipă

Un soare radiant și cald, o țiglă luminoasă

Și o oglindă pentru a vedea diferit, apoi din-iluzia
ușoară, picătura care a căzut la pământ

Și totul fără un "nu", apoi a ieșit la suprafață

Lectura unei tandreți în care pânza este fluturată

De la o scufundare la rațiune

Și vorba despre luminozitate și intensitate

După cum se simte situația, este clar că odată ce ai fost
profanat și înlănțuit, devii liber de orice voință sau
semnalizare...

O fereastră deschisă într-o cortină închisă O
vedere a teatrului dinspre scenă

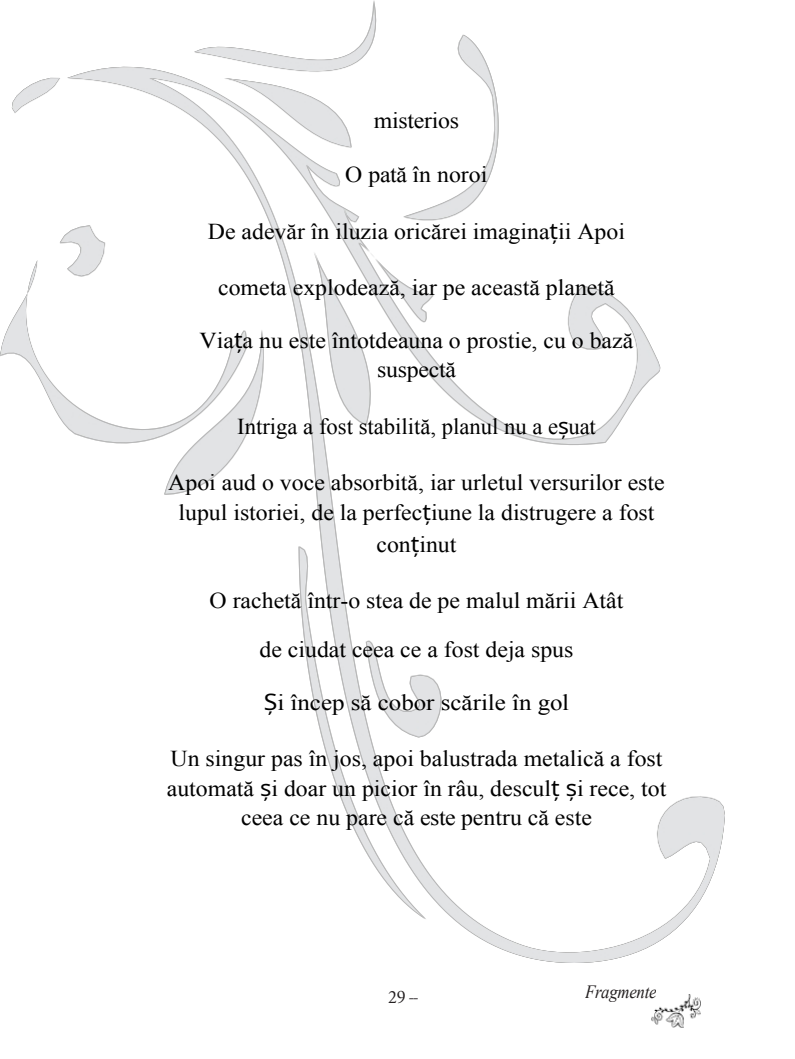

O placă, un salvamar, asta e averea, salvat, apoi pe
nisip, am văzut pământul și am trăit, din momentul
scufundării, toată mândria

Am devenit incandescenți și am coborât în adâncurile
unei lumi, de a vedea un cântec simplu,
transformându-l în satisfacție, de

Brusc, o lovitură, o viziune, am trăit cu toții realitatea
unei premoniții după alta Ceva ce urma să se întâmple
și urma să se întâmple

Spasmul celor eliberați și treziți Pentru
ființa care simte și al unei scrisori Dintr-
un sonet care nu e niciodată perfect
Dintr-o rimă deconectată, o singură frază a curs Din
acea fază, deci unde am merge?
Fără să plecăm și unde am fost Fără să
intrăm, pe linia dispariției

misterios

O pată în noroi

De adevăr în iluzia oricărei imaginații Apoi

cometa explodează, iar pe această planetă

Viața nu este întotdeauna o prostie, cu o bază
suspectă

Intriga a fost stabilită, planul nu a eșuat

Apoi aud o voce absorbită, iar urletul versurilor este
lupul istoriei, de la perfecțiune la distrugere a fost
conținut

O rachetă într-o stea de pe malul mării Atât

de ciudat ceea ce a fost deja spus

Și încep să cobor scările în gol

Un singur pas în jos, apoi balustrada metalică a fost
automată și doar un picior în râu, desculț și rece, tot
ceea ce nu pare că este pentru că este

Totul dispare și se estompează. Totul universal este
așa cum este, deci doar o limbă, într-o gură deschisă
de plăcerea însetată de a te săruta

Privește sărutul și dorința, pâlparea privirii tale Când
mă opresc în călătoria pe barca ta

Este ca și cum ai vedea ceva real, ceva care nu este
ireal, ci imaginat, din nasul tău mic o senzație caldă,
iar tu zbori și cucerești Pluto cu inima ta.

O piatră în iaz O viață

separată

Un portret care nu este întotdeauna fotografiat

Nebunia era pe cale să aibă propria ei rațiune

Mergeam în punctul în care totul fusese creat și
de la un sărut liber care aștepta să fie ținut, cu o
forță

Doar existând, cu o convingere, mereu legată de inima
ta, o voință de a pompa și

Dintr-un pârau curentul este imaginat în
care cutia avea patru pereți

Și privirea unui filament fără motiv, care așteaptă să
fie luminat de forța care nu se teme, nu câștigă și nu
pierde.
creați și vagi

Mar cu o pensulă pentru a picta întregul alfabet cu
fiecare culoare, silaba sa și puterea sa, culminând cu
dorința de a merge

Și să mergi și să te lași dus, mai presus de
toate să construiești un castel

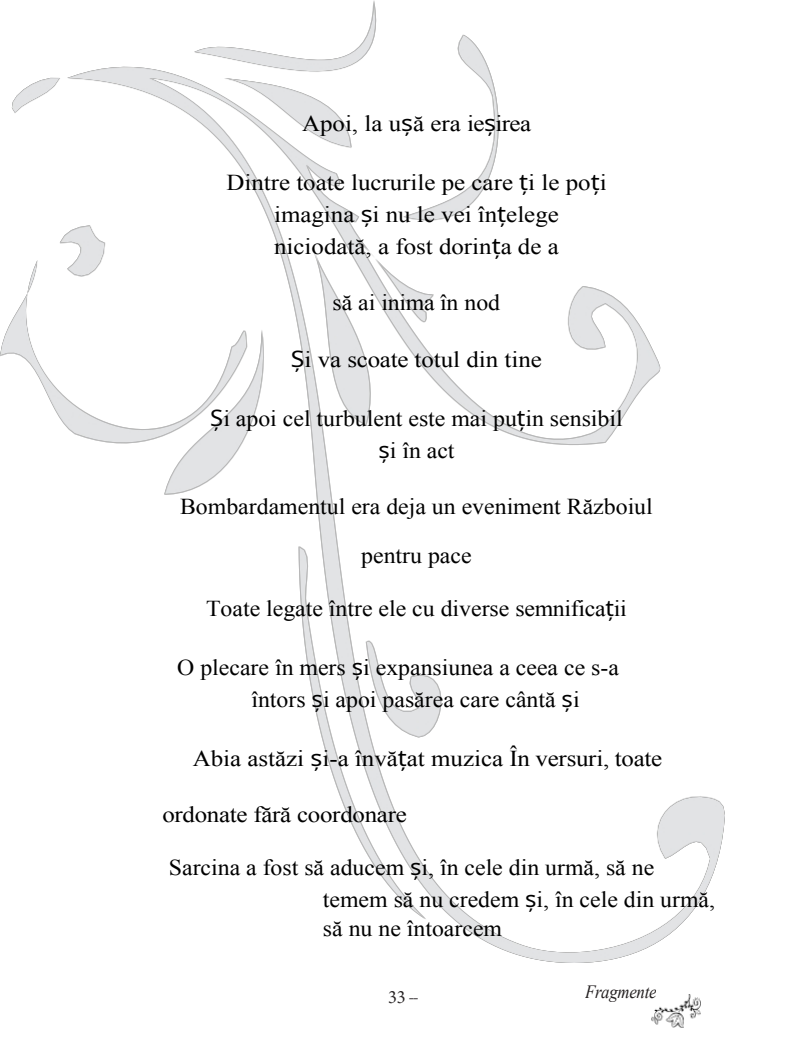
Pe stâncă, sub cascadă și râu

În curentul de a lua totul la pas, el avea în special
ceva în minte, foarte diferit de aceeași poveste
simplă a călătoriei, a virtuozității sănătoase a

Că nu poți vedea, dar se
răspândește Așa că urcă încă un
pas

Tot scara se mișca înapoi În avansul
unui pas Și al unei levitații
Și unul singur încercând să urce fiecare treaptă cu aerul
său ferm Și convins de imaginație
Pianul care s-a rupt pe asfalt avea o singură clapă,
Și nu era Do sau Re Era să ai credință, să crezi
mereu, să divulgi Să fii Și să realizezi încă o clipă
Parfumată de peisajul cald în strălucirea mării te văd
iubind, în scufundarea mea ai fost geamandura mea
În epava bărcii mele
Pe cârpa curată care Șterge pianul montat într-un
living unde
nimeni nu a vrut să fie
Și tot ce am vrut să fac a fost să intru acolo

Apoi, la ușă era ieșirea

Dintre toate lucrurile pe care ți le poți
imagina și nu le vei înțelege
niciodată, a fost dorința de a

să ai inima în nod

Și va scoate totul din tine

Și apoi cel turbulent este mai puțin sensibil
și în act

Bombardamentul era deja un eveniment Războiul
pentru pace

Toate legate între ele cu diverse semnificații

O plecare în mers și expansiunea a ceea ce s-a
întors și apoi pasărea care cântă și

Abia astăzi și-a învățat muzica În versuri, toate
ordonate fără coordonare

Sarcina a fost să aducem și, în cele din urmă, să ne
temem să nu credem și, în cele din urmă,
să nu ne întoarcem

Întreaga călătorie a fost deja

Adâncimea picăturii pe acoperiș, fereastra
întredeschisă și frigul, în întunericul unui act al unui
fapt, niciodată întâmplat, dar raportat și presupus
inventat pentru a fi gândit

Acea urgență a fost doar eliberarea
aburului Acea apă a fost doar sete pentru
sărutul tău Într-o dorință de a te atinge doar

pe tine și pianul

Făcea parte dintr-un plan de a vă cânta nota care
vă va cuceri

Un simț ascuțit, o lamă ascuțită

A fost o scriere puternică care nu ar afecta ceea ce
se simțea deja

O legătură în noaptea fără stele O călătorie în
viitor

Nu va veni, prezentul este diferit de trecut și a fost
lovitura de stat, a fost

doar o poveste

Care a profanat totul și în cele din urmă a lăsat
ceea ce a venit de la Pluto pentru a scrie doar

Dragoste cu un singur suflet

Între doi pereți imposibil de sărit, unde gardul

Nu era nimic departe de un pătrat dreptunghiular
într-un cerc deschis

Acel nod, acea strânsoare, de a scutura praful și de
a vedea pianul cântând doar în C-ul tău și în
dormitor

Întunericul unei imagini fotografiate, prin lentila
rolei, imagini mici, în tonuri fragmentate

Te văd reflectată într-o piesă în
care

Total vine împreună pentru că te vreau pe tine,
reflectată în imaginea mea, doar tu ești rama oglinzii

Ordinarul

Cum putem ieși din această

durere, care este cufundată

în și agravează suferința

unei singure și unice dureri?

Doar o privire la Without Killing,

problematizarea și toată picătura

O lacrimă este descoperirea unei inimi

scufundate și profanate

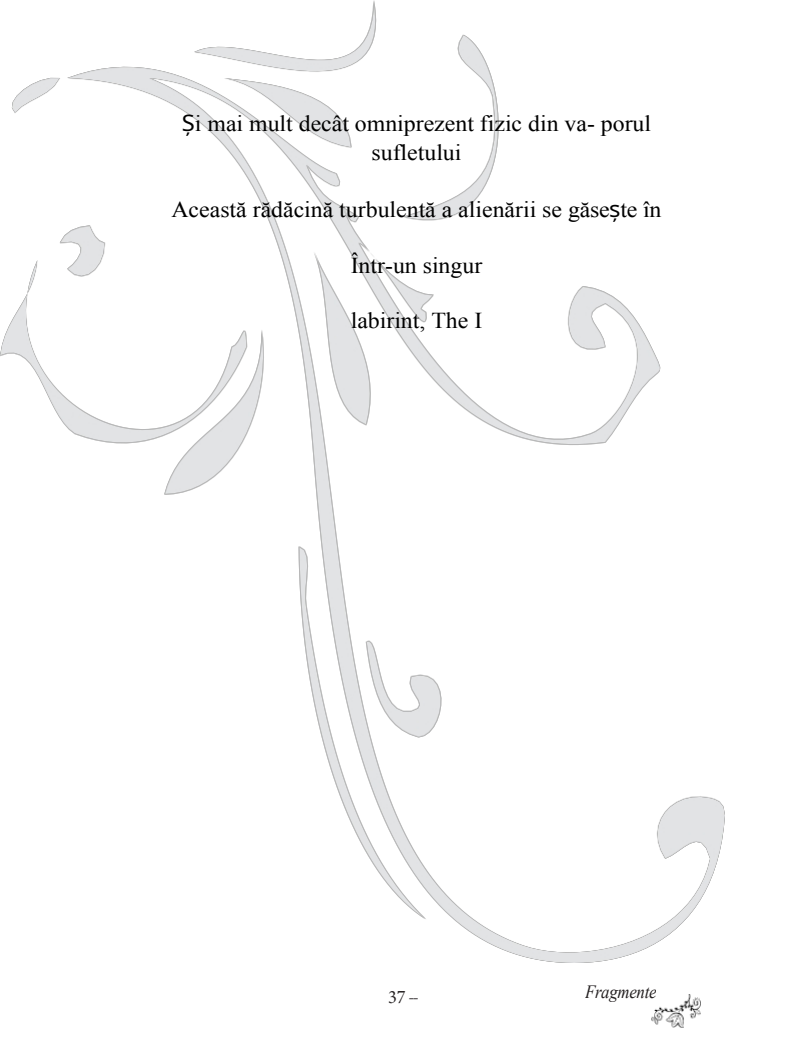
Apoi vine lanțul care mă înnebunește Și-mi

înlănțuie încheieturile și fiecare impuls

De a fi condamnat la un suflet bolnav

și întunecat

Acest praf care ne zguduie ne pătrunde prin simțuri

Și mai mult decât omniprezent fizic din va- porul
sufletului

Această rădăcină turbulentă a alienării se găsește în

Într-un singur

labirint, The I

Tu

Trași de curentul subacvatic

Apatia unei alte zile, spulberată Lanțul care

mă strânge, se slăbește...

În acest moment aproape urgent, toată lumea așteaptă...

Alegoria vieții, transportată din momentele bucolice...

Torța se va stinge, aici este o strălucire și flacăra
este aprinsă...

Biata mea inimă arde pentru tine, ca un cal liber care
așteaptă să fie îmblânzit...

Mă bucur de tot ceea ce simt, pentru că să te simt așa
cum te simt eu, în acest timp infinit...

Care se intersectează cu trecutul înconjurător și care
marchează orice viață care urmează să fie trăită.

Reuniunea noastră este plină de magie, doar uitându-
mă la tine și văzând...

Chipul tău matern, sentimentul de afecțiune și
tandrețe nu fac decât să-mi ridice toată amărăciunea...

Trebuie doar să trăiesc și să te văd mereu până la
moarte...

O mișcare senzuală a buzelor, o senzualitate, o
fericire transparentă...

Ca o îmbrățișare sinceră care așteaptă să fie
experimentată, o uniune puternică...

Mai presus de toate, pe lângă faptul că vă doresc
numai bine, vreau să fiți la fel de fericit ca un copil...

O rădăcină sădită, hrănită și întărită... Prietenia este
cea mai nobilă dintre iubiri

Lasă-mi inima să bată în ritmul tău...

Tată

Num ai am

fost tată

Momentul magic al unei

învățări mai bune

Întotdeauna plin de speranță

Pentru cea mai

mare dragoste De a

avea un copil

Dragostea unei mame Dragostea

unui copil

El este un gigant

Mereu atent Și

inteligent

Tată și fiu

Fiul meu explodează de bucurie

Sentimentul, emoția, afecțiunea, dragostea și grija, este o forță care ne alintă spre bucuria eternă, dorința de afecțiune, de împărtășire, de lecții și de învățatură adecvată pentru amândoi debordează de fericire, și care dintre noi aspiră să fie un ucenic veșnic tânăr al unui tată novice.

Am vrut să-ți spun cât de mult te iubesc, cât de mult te simt, cum fiecare moment anxios de o întrebare și doar un pic mai mult pentru că mă fascinezi.

Strălucirea ta va fi mereu pentru mine o imagine a extazului într-un cadru în care încăpem amândoi, dar tu ești mereu cea mai frumoasă.

Ai parcurs un drum lung de la a te naște la a te gândi doar la tine, la cum mă îmbogățești, la nebunia ta, la adevărata tandrețe

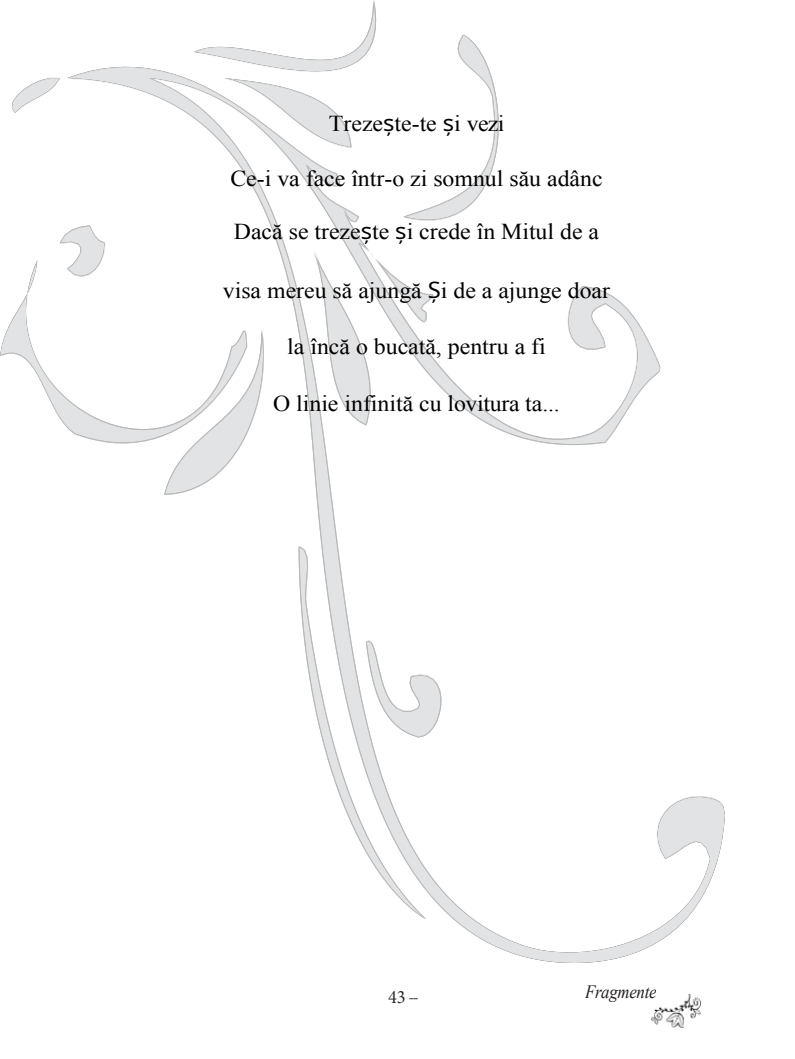

Lacrima

Într-o zi, dacă aş avea o lacrimă, aş pune-o pe faţa ta
ca să nu mai plângi

Vis

Am vrut să mă scufund
În adânc M-am trezit În
mijlocul mării
Dintr-un somn care va dura ani
de zile, somnambululul
Visător, al unui suflet de noapte Că la
asfîntit figura umbrei Invadează şi
trezeşte întunericul.
De iluzie pură şi brută, de cea mai eternă

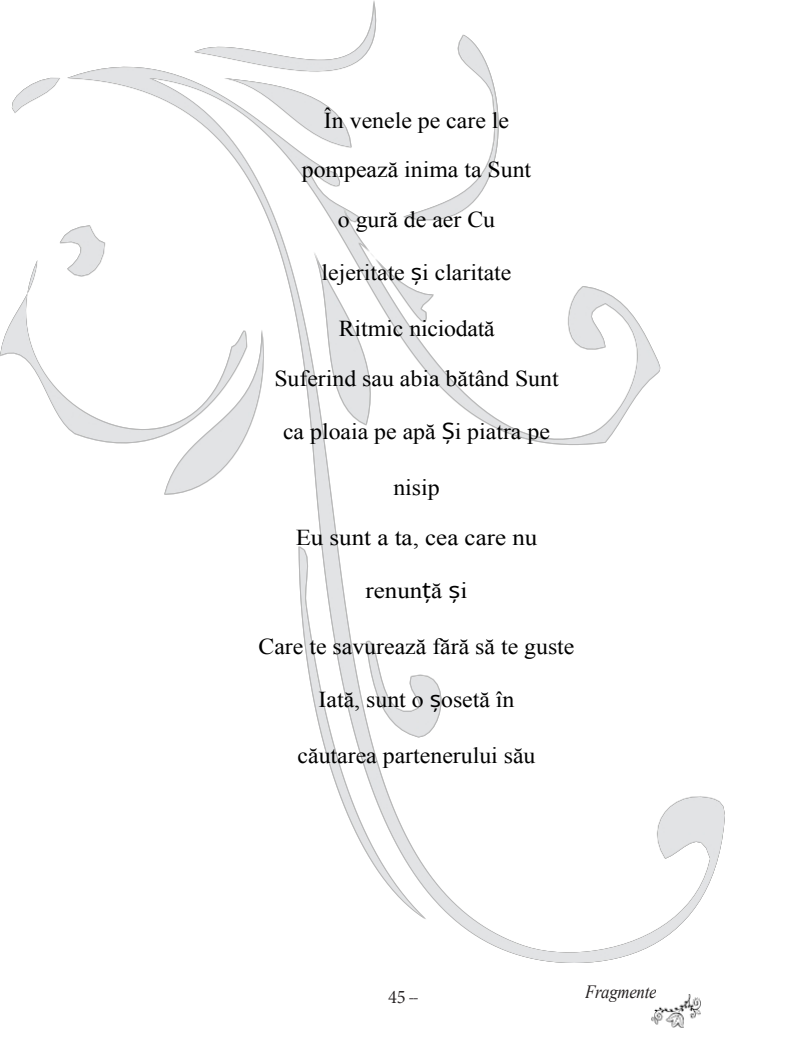

Trezește-te și vezi
Ce-i va face într-o zi somnul său adânc
Dacă se trezește și crede în Mitul de a
visa mereu să ajungă Și de a ajunge doar
la încă o bucată, pentru a fi
O linie infinită cu lovitura ta...

Par

Am vrut un sărut Un
somn liniștit care ne
amorțește
Și tânjim după mai mult
Poate că nu vrei să știi
Dulceața care este în tine
Și în care rostești cuvinte
care sunt blânde și ne
înviorează Pulsul unei
mișcări
Dintr-o inimă care vă imaginează
strâns, împlețiți
Și niciodată dezlegat din nou
Sunt un lanț

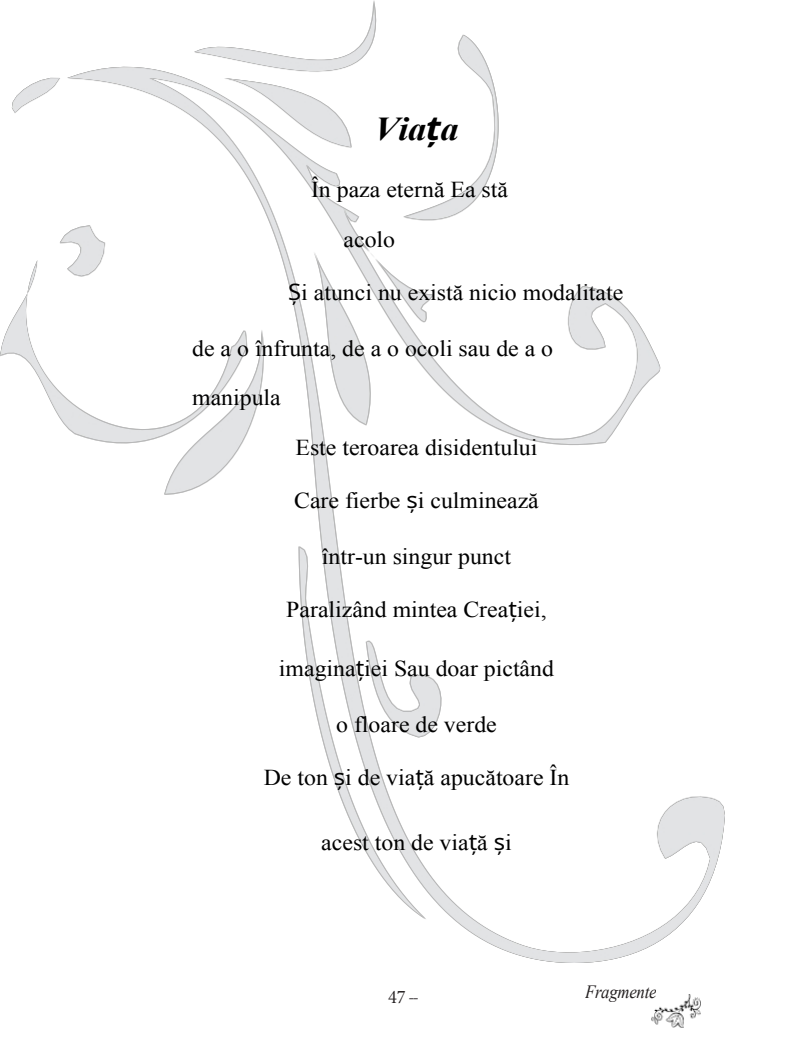

În venele pe care le
pompează inima ta Sunt
o gură de aer Cu
lejeritate și claritate
Ritmă niciodată
Suferind sau abia bățând Sunt
ca ploaia pe apă Și piatra pe
nisip

Eu sunt a ta, cea care nu
renunță și
Care te savurează fără să te guste
Iată, sunt o șosetă în
căutarea partenerului său

O cizmă înmuiată Dezlegată
așteptând să fie legată
Și o legătură pe care nu o voi
desface niciodată Pentru că tu ești
pantoful de pe perechea mea Pe
care îl iubesc să îl iubesc

Viața

În paza eternă Ea stă
acolo

Și atunci nu există nicio modalitate
de a o înfrunța, de a o ocoli sau de a o
manipula

Este teroarea disidentului

Care fierbe și culminează

într-un singur punct

Paralizând mintea Creației,

imaginației Sau doar pictând

o floare de verde

De ton și de viață apucătoare În

acest ton de viață și

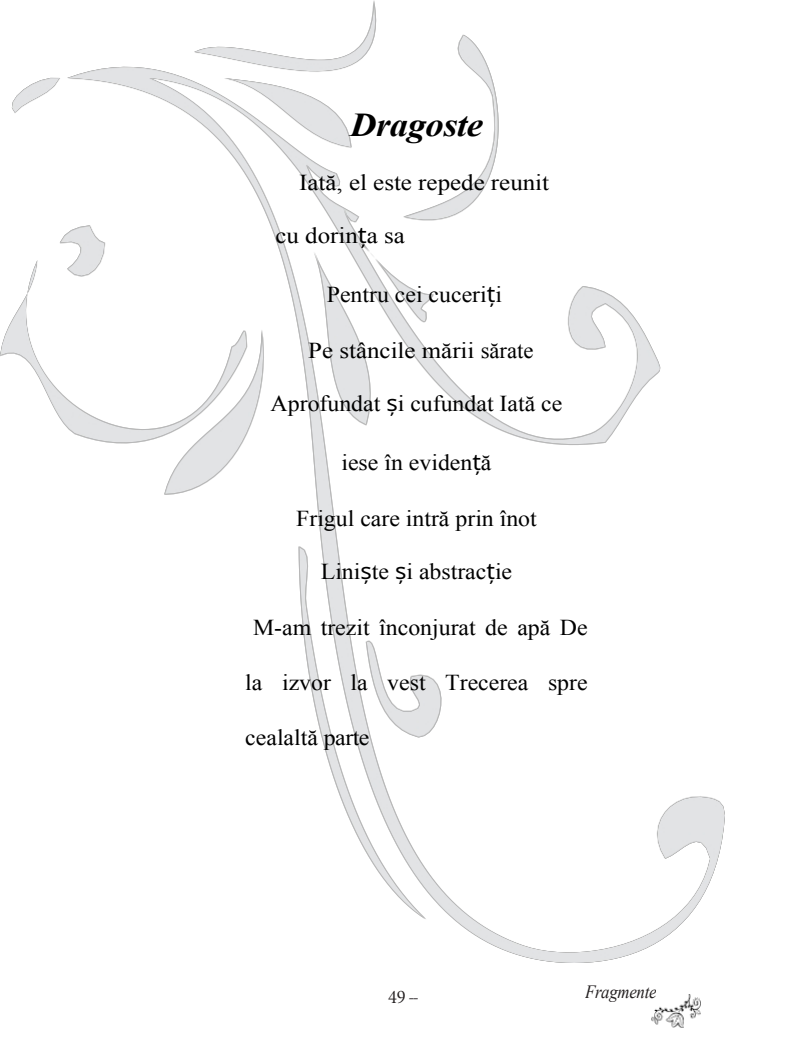

Blossom, o vei găsi aici

Marcajul pe care ți-ai dorit întotdeauna să îl

bifezi,

Trăiește intens

Dragoste

Iată, el este repede reunit
cu dorința sa

Pentru cei cucerți

Pe stâncile mării sărate

Aprofundat și cufundat Iată ce

iese în evidență

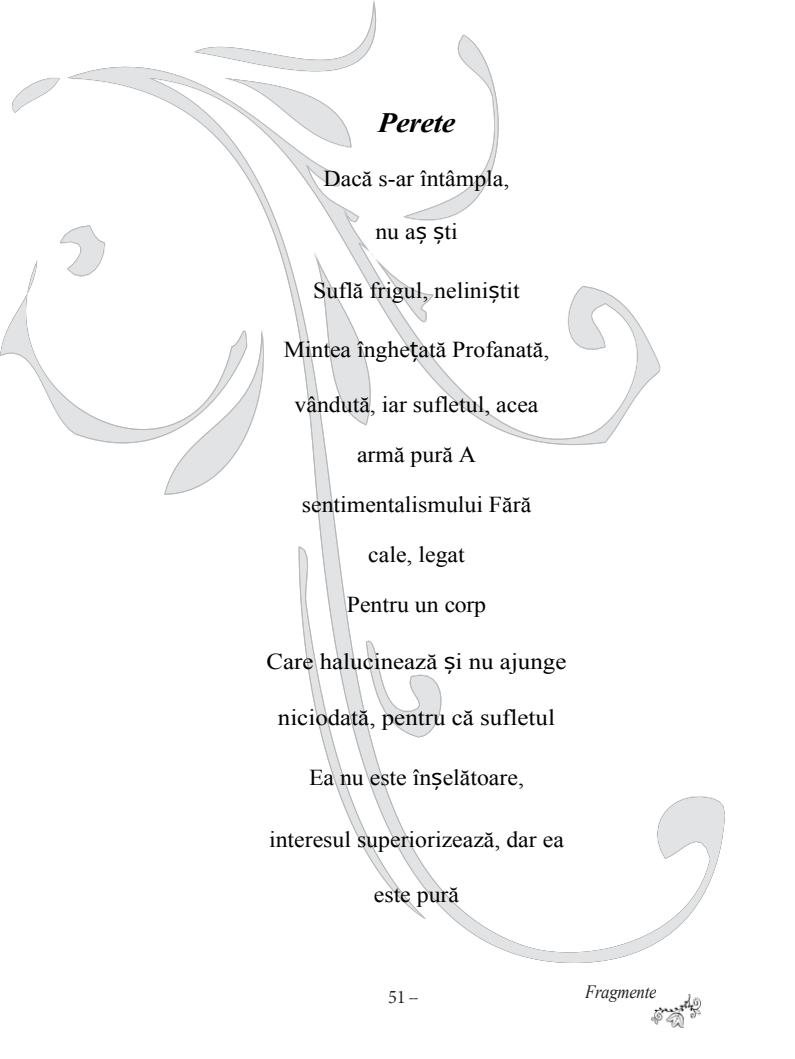
Frigul care intră prin înot

Liniște și abstracție

M-am trezit înconjurat de apă De
la izvor la vest Trecerea spre
cealaltă parte

Nimic nu este dificil, trebuie doar să
nu faci niciodată același pas și să
mergi mai departe Lasă-ți inima să
fie atinsă
Muzica care te cheamă Vânt, mare și
un pământ cucerit
Doar iubire

Perete

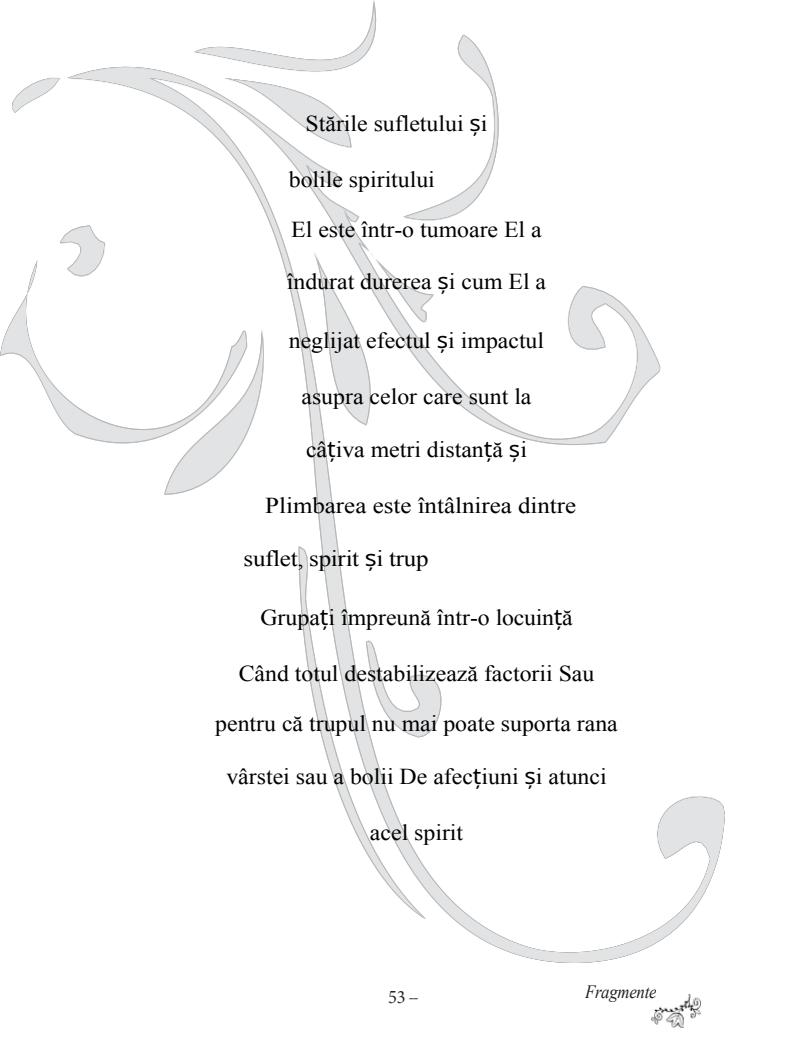
Dacă s-ar întâmpla,
nu aş şti
Suflă frigul, neliniştit
Mintea îngheţată Profanată,
vândută, iar sufletul, acea
armă pură A
sentimentalismului Fără
cale, legat
Pentru un corp
Care halucinează şi nu ajunge
niciodată, pentru că sufletul
Ea nu este înşelătoare,
interesul superiorizează, dar ea
este pură

Acesta este motivul pentru care
este afișat în mod vizibil într-un
cerc Închis, pe jumătate deschis
Astfel că, odată cu subjugarea iluziei
și venind din imensitate, se ridică un
tunet

Și totul se oprește în momentul
luminozității efectului Dar boala
spiritului Aceste nevoi ale
corpului Și pe care le simțim
conștient.

Se cufundă în abisul propriei sale
Ființe și levitează, rămâne și ca un
apendice care deranjează

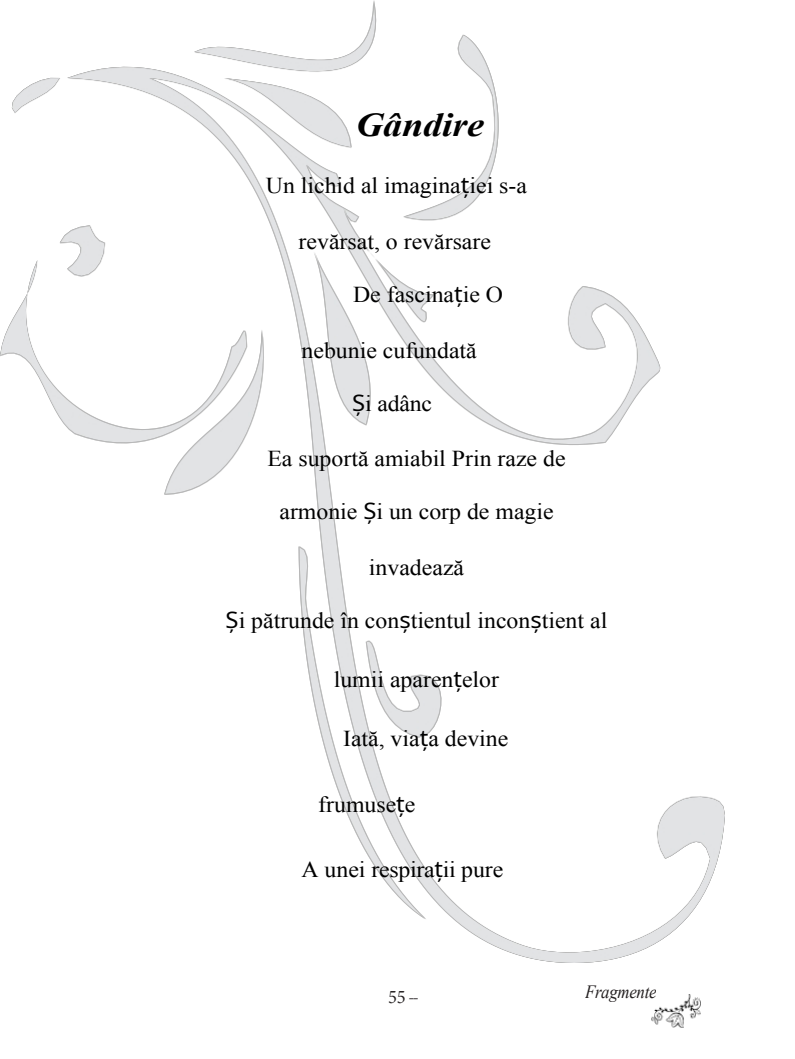
Stările sufletului și
bolile spiritului
El este într-o tumoare El a
îndurat durerea și cum El a
neglijat efectul și impactul
asupra celor care sunt la
câtiva metri distanță și

Plimbarea este întâlnirea dintre
suflet, spirit și trup

Grupați împreună într-o locuință
Când totul destabilizează factorii Sau
pentru că trupul nu mai poate suporta rana
vârstei sau a bolii De afecțiuni și atunci
acel spirit

De la sine și egoismul nostru
Vino la voința noastră Dar
tulbură sufletul
Și acționează asupra spiritului corupt în
exponentul maxim al gândirii.
Și a invadat Pure,
tare
Puternic ca un zid
Incapabil să iasă în
evidență

Gândire

Un lichid al imaginației s-a

revărsat, o revărsare

De fascinație O

nebunie cufundată

Și adânc

Ea suportă amiabil Prin raze de

armonie Și un corp de magie

invadează

Și pătrunde în conștientul inconștient al

lumii aparențelor

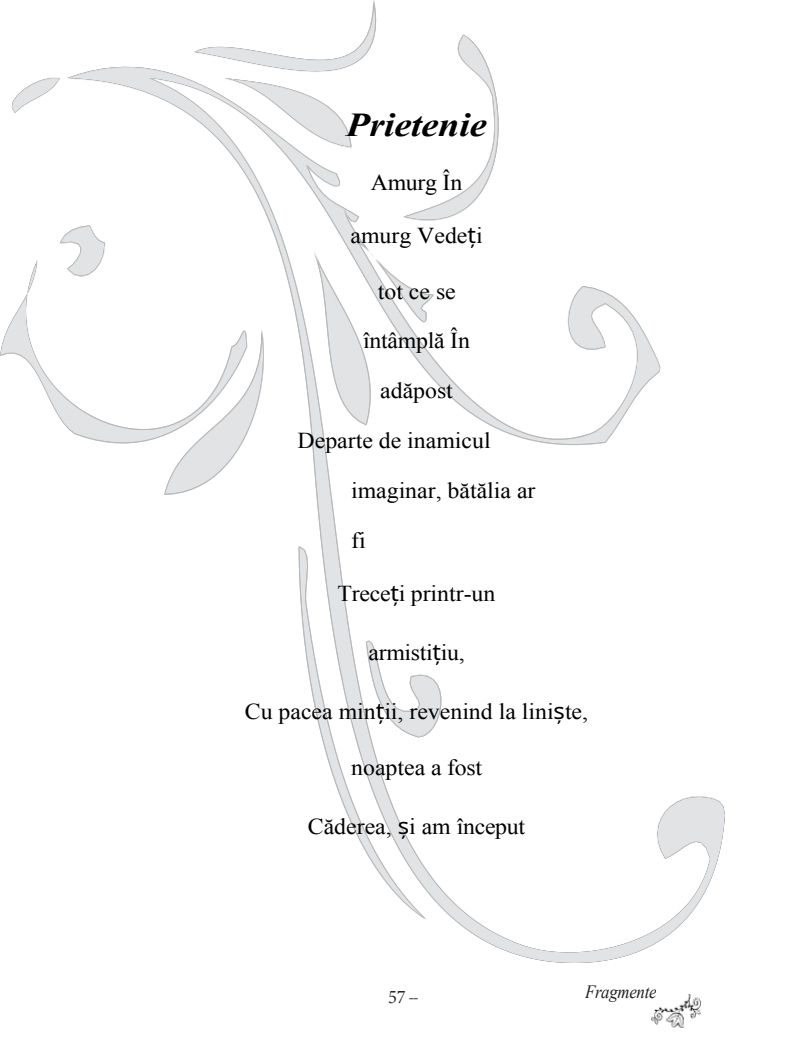
Iată, viața devine

frumusețe

A unei respirații pure

Iar infinitul
devine limită
Vizibil și în
expansiune Între
cuvinte Sentimente
Și un act Fără a-
ți modifica
gândirea
Provoacă gândirea Și
imaginează-ți mereu
Imaginarea
Superiorizează
Gândire și acțiune
pentru schimbare

A large, light gray decorative floral motif is positioned on the left side of the page, featuring stylized leaves and swirling lines that frame the text.

Prietenie

Amurg În
amurg Vedeți

tot ce se
întâmplă În
adăpost

Departe de inamicul
imaginar, bătălia ar
fi

Treceți printr-un
armistițiu,

Cu pacea minții, revenind la liniște,
noaptea a fost

Căderea, Și am început

Să simt acea atingere Să o
simt pe pielea ta moale
Voință și energie Prietenie fără
vârstă
Gestul pur al afecțiunii Mai
puternic decât orice pasiune
sau iubire
Și indiferent de cuib Doar
atingerea unui deget
Și imaginează-ți
cum te-ai simțit
Și curentul întregii
energii a trecut

Învățarea

Uimit Fascinat Și cu
bulionul vărsat, într-adevăr
Macambúzio sau jignit Dar
stând, alert De stat, fără cel mai
mic sentiment De minimalism
Nu Știu dacă mintea mea a fost
inventată, dar totul are sens
pentru noi plăcerea simplă.

Pentru a vă scrie la cerere Nu
este necesar, atunci când se
întâmplă

Tot ceea ce ai simțit
rămâne și dispare

Și totuși el a văzut

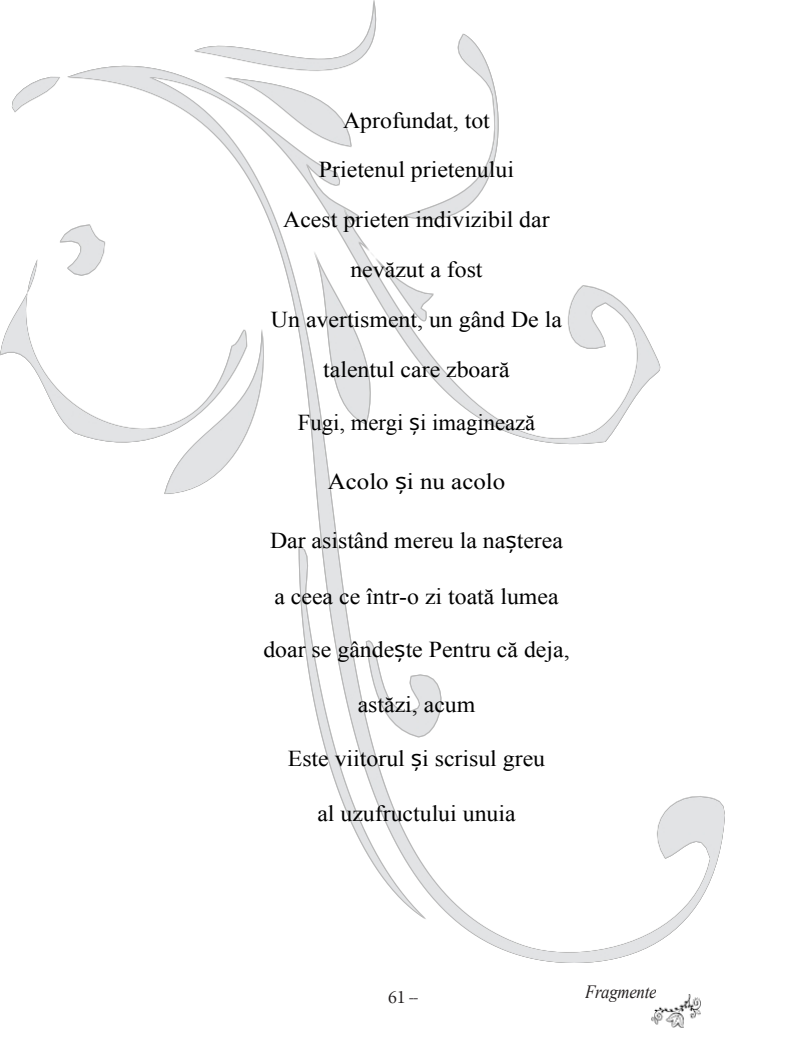
Doar să privești, să citești și
să scrii Să interpretezi, să
asimilezi Să porți și să
predai Să înveți, așa crește

încurajarea

Cu forța vântului,

Și apoi a dispărut, zburând pe șapte mări E
puțin spus

Apoi a plonjat, a mers și

Aprofundat, tot
Prietenul prietenului
Acest prieten indivizibil dar
nevăzut a fost
Un avertisment, un gând De la
talentul care zboară
Fugi, mergi și imaginează
Acolo și nu acolo
Dar asistând mereu la nașterea
a ceea ce într-o zi toată lumea
doar se gândește Pentru că deja,
astăzi, acum
Este viitorul și scrisul greu
al uzufructului unuia

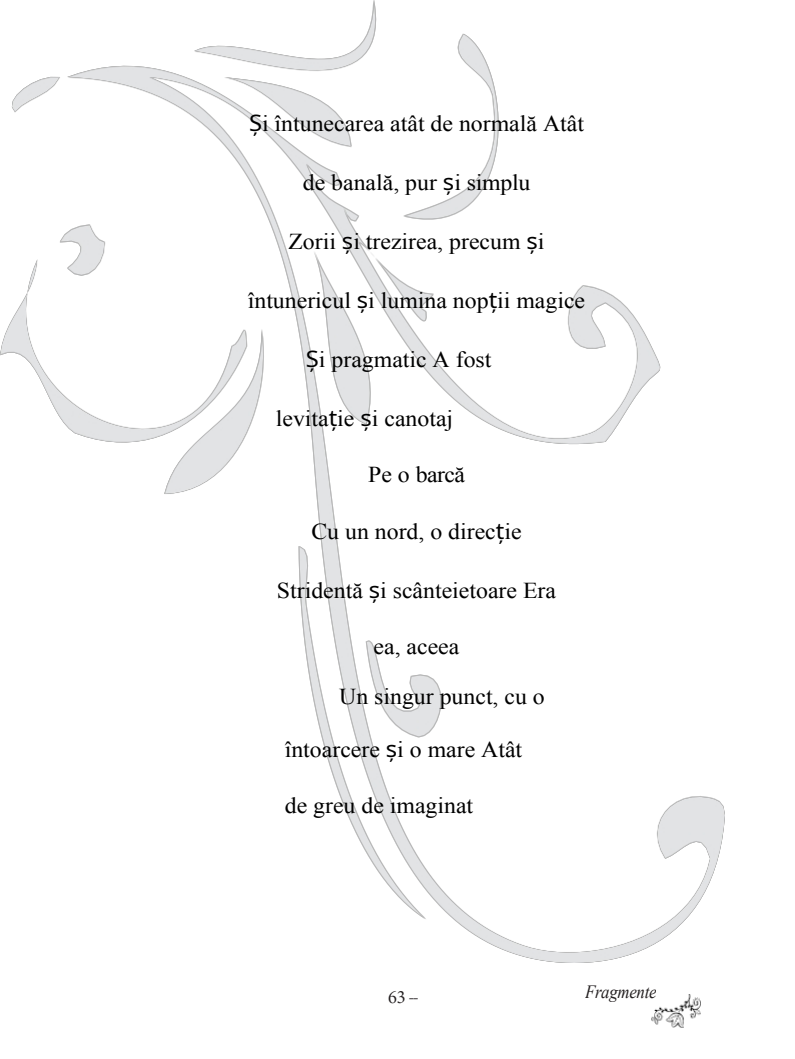
Pur și simplu respirând și, mai
presus de toate, creând, imaginând
și revenind

Recrearea și
întoarcerea la locul pentru
care

Nu am mai plecat
niciodată de acolo, dar
iată-l acum

Mă uit la ceas Preferabil
la timp
Evenimentele reale și cele la
care s-a asistat sunt martore
ale unui sentiment original de
plăcere.

Asta vine odată cu tandrețea

Și întunecarea atât de normală Atât

de banală, pur și simplu

Zorii și trezirea, precum și

întunericul și lumina nopții magice

Și pragmatic A fost

levitație și canotaj

Pe o barcă

Cu un nord, o direcție

Stridentă și scânteietoare Era

ea, aceea

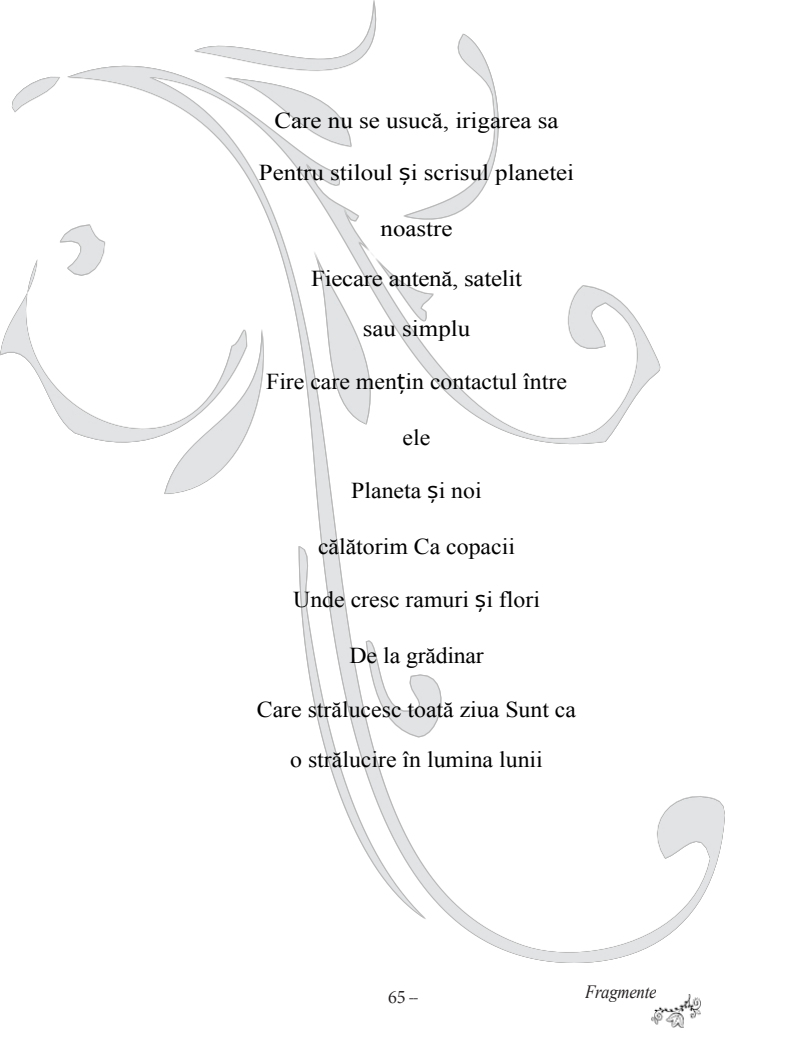
Un singur punct, cu o

întoarcere și o mare Atât

de greu de imaginat

A fost o furie imensă și
extraordinară a oceanelor
Cel spre care te îndrepti
Într-o călătorie clandestină
Fără un bun venit
Era sfera pătrată Un
triunghi inversat Ca o
piramidă Dintr-un
sarcofag
Cu un spirit de suflet
impenetrabil... Ca un uitat
Trăind, întâmplându-se
De pe site o imagine a unei frunze

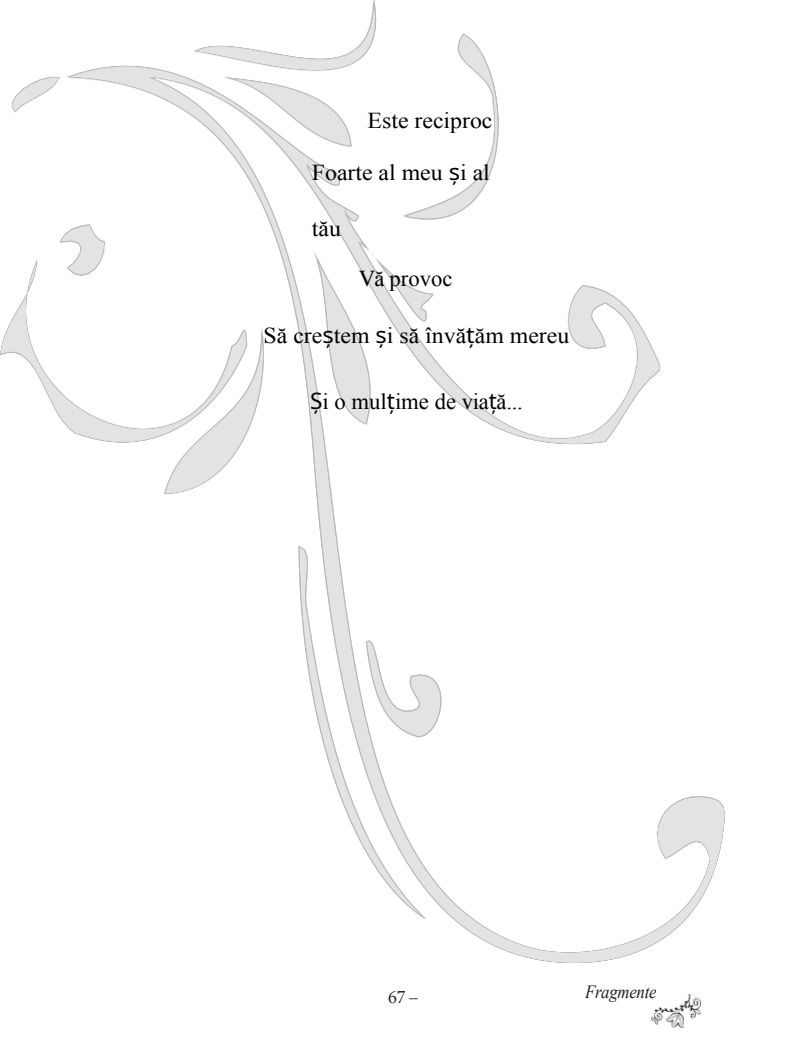
Care nu se usucă, irigarea sa
Pentru stiloul și scrisul planetei
noastre

Fiecare antenă, satelit
sau simplu
Fire care mențin contactul între
ele

Planeta și noi
călătorim Ca copacii
Unde cresc ramuri și flori
De la grădinar
Care strălucesc toată ziua Sunt ca
o strălucire în lumina lunii

Urma să se
întâmpale Și
apoi
Încă un salt, încă un salt Pentru a
vedea un copil născut Și mai presus de
toate
Urmărindu-l cum crește, cum învață Și cum
înțelege tot ceea ce observă Și transformă
Actul, care, în limbajul copilului
E pielea moale în supremație De
copii în relație
Părinților Și profesorilor lor
Din dubla coluziune a învățării Și observării
Și a învățării Și cunoașterii Ca un geamăn
Care au o pereche de învățare

Este reciproc
Foarte al meu și al
tău
Vă provoc
Să creștem și să învățăm mereu
Și o mulțime de viață...

Condiții de viață

Simt o durere care mă
împiedică să văd

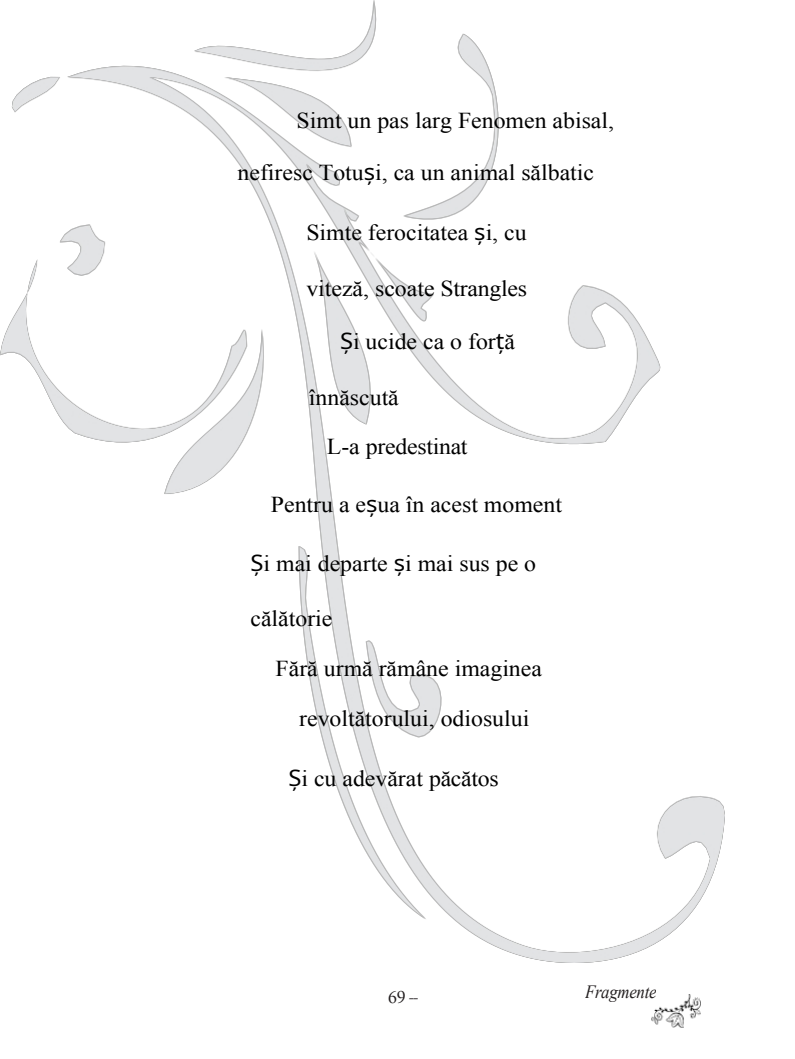
Aș vrea să fiu real Cu un
comportament mereu loial Dar
ca un clovn trist

Sunt un fals
Zâmbetul, bucuria din interior Nu
se supune exteriorului Mă simt
ca și cum aș pluti

Asta mă face să părăsesc locul

Normal ar fi să călătoresc

Și rămâi într-un punct în care să nu fii
văzut

Simt un pas larg Fenomen abisal,
nefiresc Totuși, ca un animal sălbatic

Simte ferocitatea Și, cu
viteză, scoate Strangles
Și ucide ca o forță
înnăscută

L-a predestinat

Pentru a eșua în acest moment

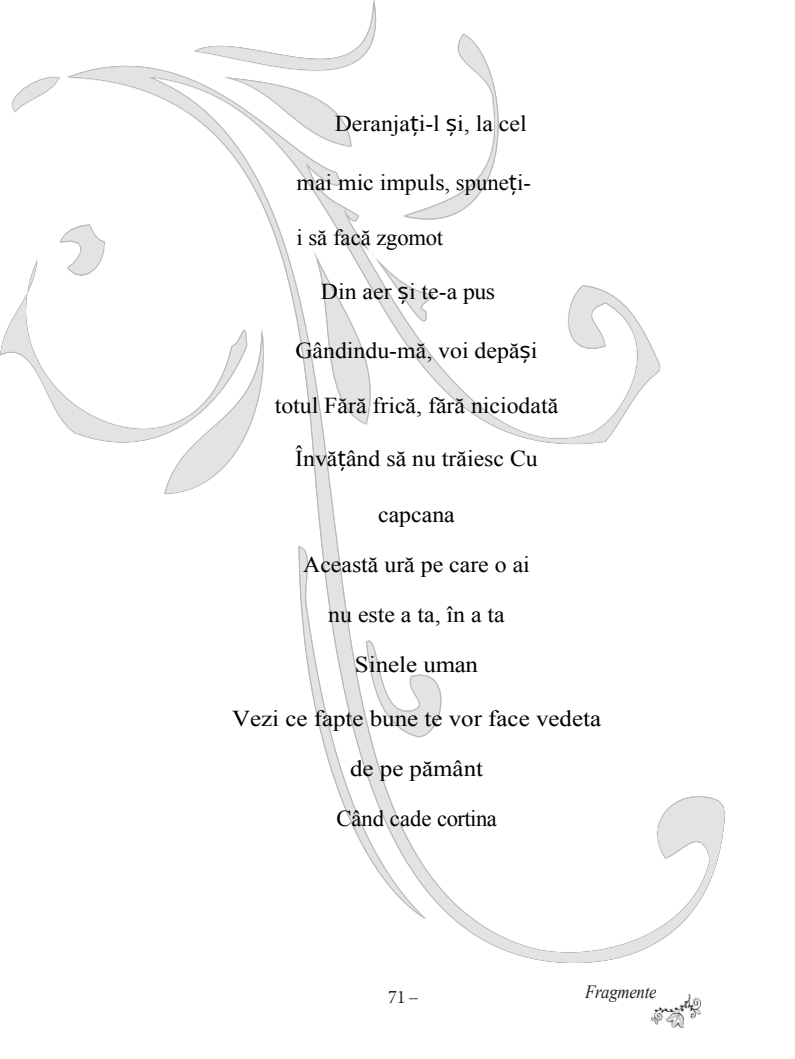
Și mai departe și mai sus pe o
călătorie

Fără urmă rămâne imaginea
revoltătorului, odiosului

Și cu adevărat păcătos

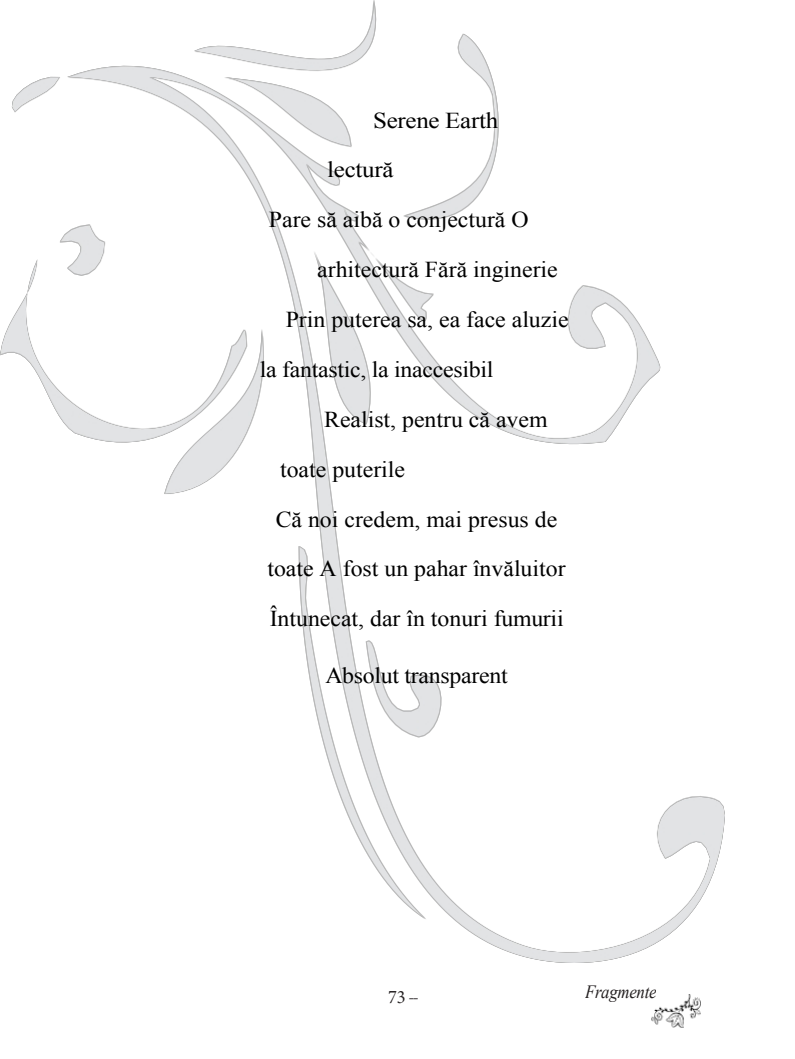
Iată un jurământ
Pe cer, la temperatura
înălțimii, vine gălbenelele
răcoroase, vesele și senine
care spun Stop, înflorește
Și crește, acest impuls
violent este doar un
moment prost
Toată ferocitatea de a fi
Culminat și perfecționat
Dintr-o dată lăsați să plece
Deloc sau
aproape deloc

Deranjați-l și, la cel
mai mic impuls, spuneți-
i să facă zgomot
Din aer și te-a pus
Gândindu-mă, voi depăși
totul Fără frică, fără niciodată
Învățând să nu trăiesc Cu
capcana
Această ură pe care o ai
nu este a ta, în a ta
Sinele uman
Vezi ce fapte bune te vor face vedeta
de pe pământ
Când cade cortina

Îți cer să cânți la pian Pentru
că am un plan Să mergem
Vom pleca
când vom ajunge Nu
vă opriți niciodată
Să te împlinesc
Și să zbor
Plat și zburător
Norul furtunos este o
condiție
Multi-factorial care ne face În
ploaia sfâșietoare a chipului tandru
și umed

Serene Earth

lectură

Pare să aibă o conjectură O

arhitectură Fără inginerie

Prin puterea sa, ea face aluzie
la fantastic, la inaccesibil

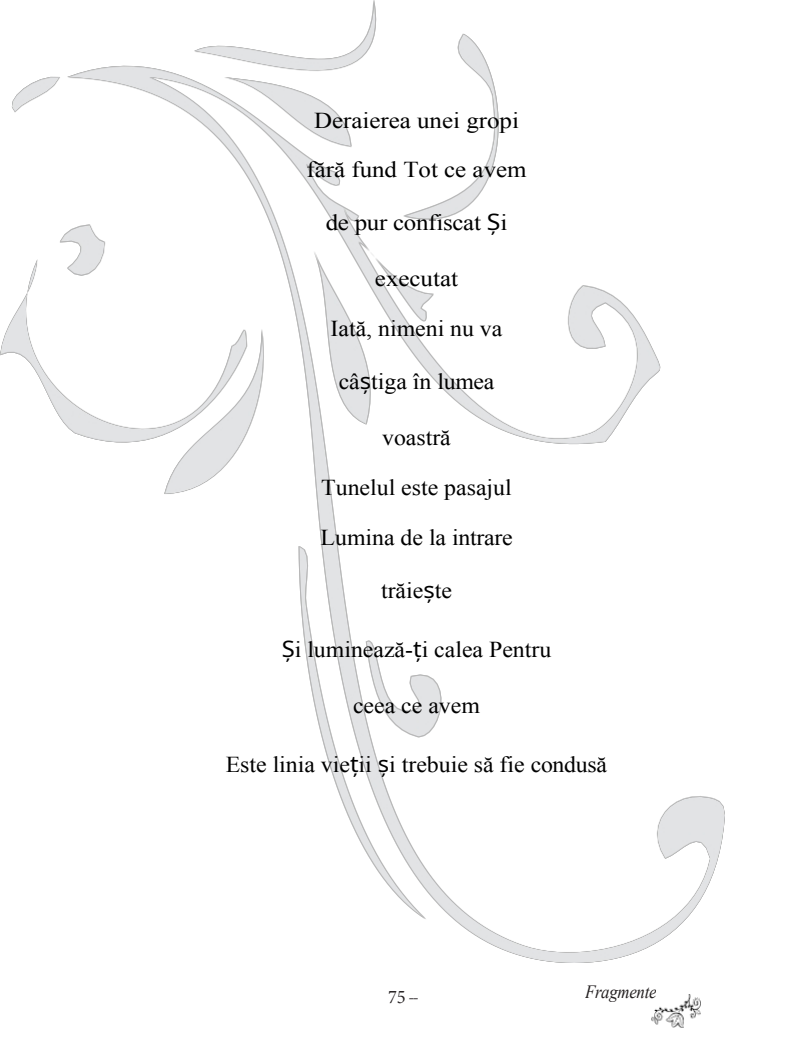
Realist, pentru că avem
toate puterile

Că noi credem, mai presus de
toate A fost un pahar învăluitoare
Întunecat, dar în tonuri fumurii

Absolut transparent

Valorile sunt ca florile
trebuie să
Udați-le constant Și ceea ce
este sămânță crește în minte
A fi diferit de același
lucru Ceea ce avem cu
toții Instinctele și
ferocitatea
Chiar sufletul omului Dincolo de
poziunea magică adecvată este
Tunelul vertiginos în care se vede o
lumină intrând
Și al cărui final este

Deraierea unei gropi
fără fund Tot ce avem
de pur confiscat Și
executat
Iată, nimeni nu va
câștiga în lumea
voastră

Tunelul este pasajul
Lumina de la intrare
trăiește

Și luminează-ți calea Pentru
ceea ce avem

Este linia vieții și trebuie să fie condusă

Dragoste Adânc

Dragostea a suferit

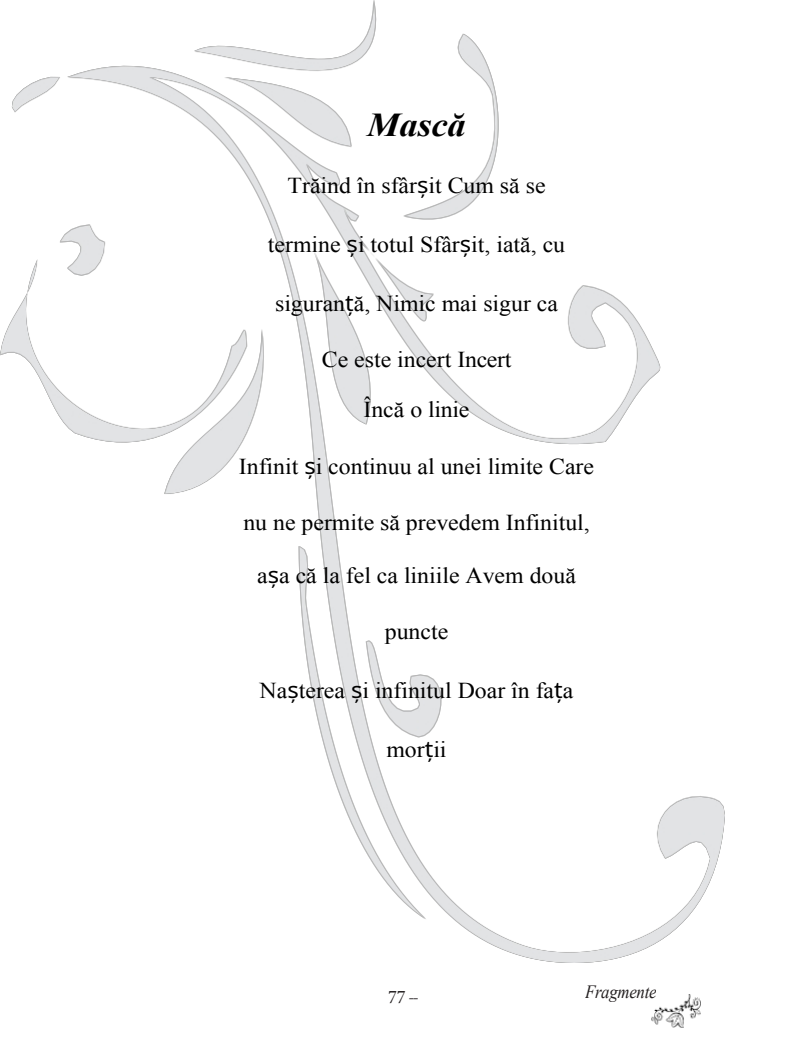
Ea a fost simțită prea

Uitat

În adâncul sufletului pe

jumătate pierdut Pocăit și

viu

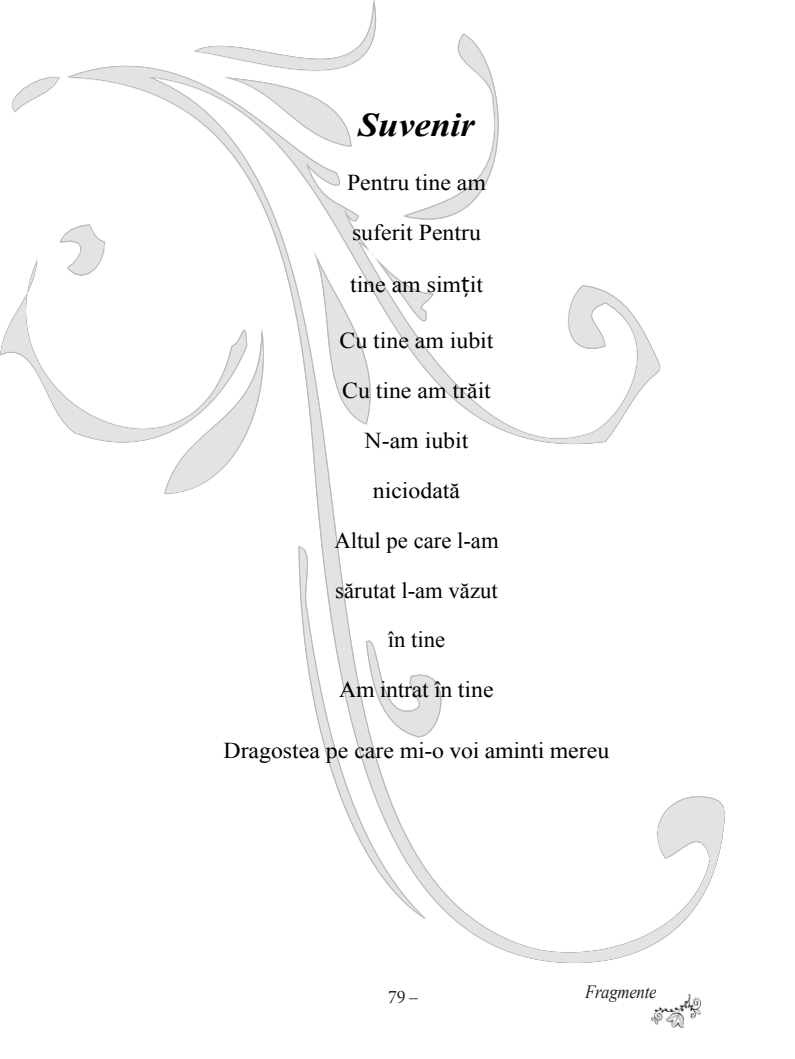
Mască

Trăind în sfârșit Cum să se
termine și totul Sfârșit, iată, cu
siguranță, Nimic mai sigur ca
Ce este incert Incert
Încă o linie

Infinit și continuu al unei limite Care
nu ne permite să prevedem Infinitul,
așa că la fel ca liniile Avem două
puncte
Nașterea și infinitul Doar în fața
morții

Se apropie încet Ca o
respirație, tot ce ai simțit s-a
terminat Pentru că nu ai văzut
niciodată un alt chip decât
sfârșitul unui
Masca întunericului

A large, light gray decorative swirl or floral motif that frames the text on the page, starting from the top left and curving around the right and bottom.

Suvenir

Pentru tine am

suferit Pentru

tine am simțit

Cu tine am iubit

Cu tine am trăit

N-am iubit

niciodată

Altul pe care l-am

sărutat l-am văzut

în tine

Am intrat în tine

Dragostea pe care mi-o voi aminti mereu

Am simțit

Niciodată atâta suferință

Nimic mai mult de dorit

Să mor pentru tine Prin

mine

Pentru tine am

scris atât de

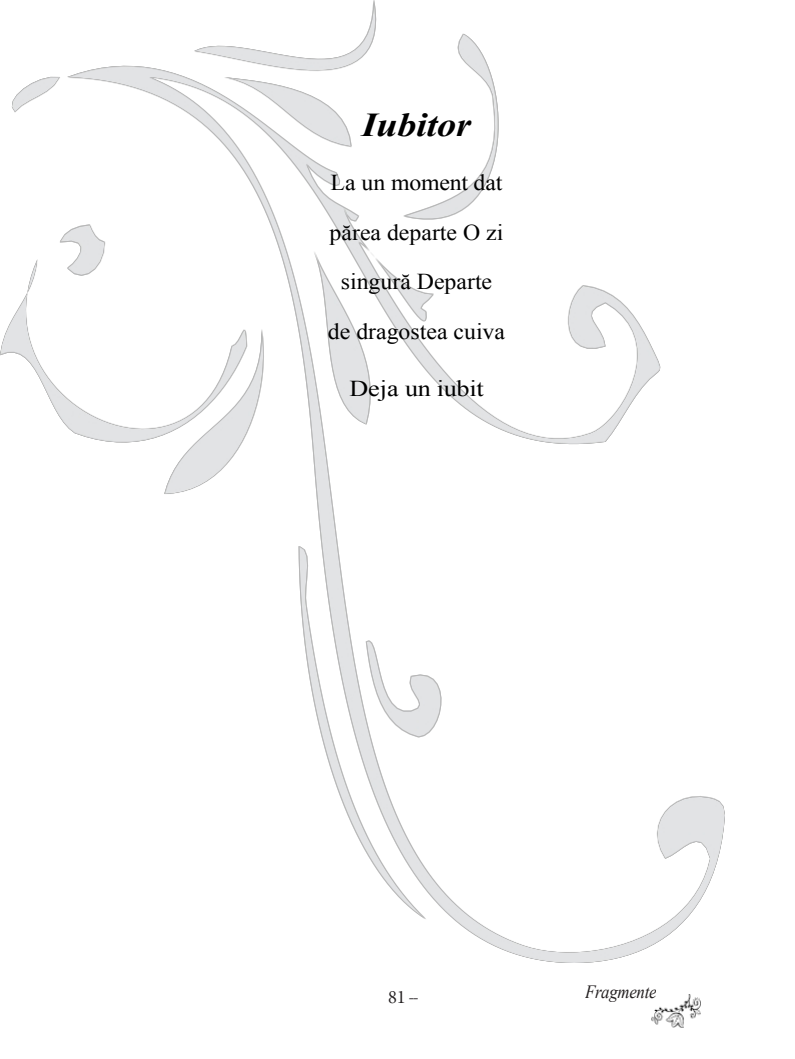
mult

Am suferit și nu am murit

niciodată Și pentru tine nu

am pierdut niciodată

Am simțit doar

Iubitor

La un moment dat
părea departe O zi
singură Depart
de dragostea cuiva
Deja un iubit

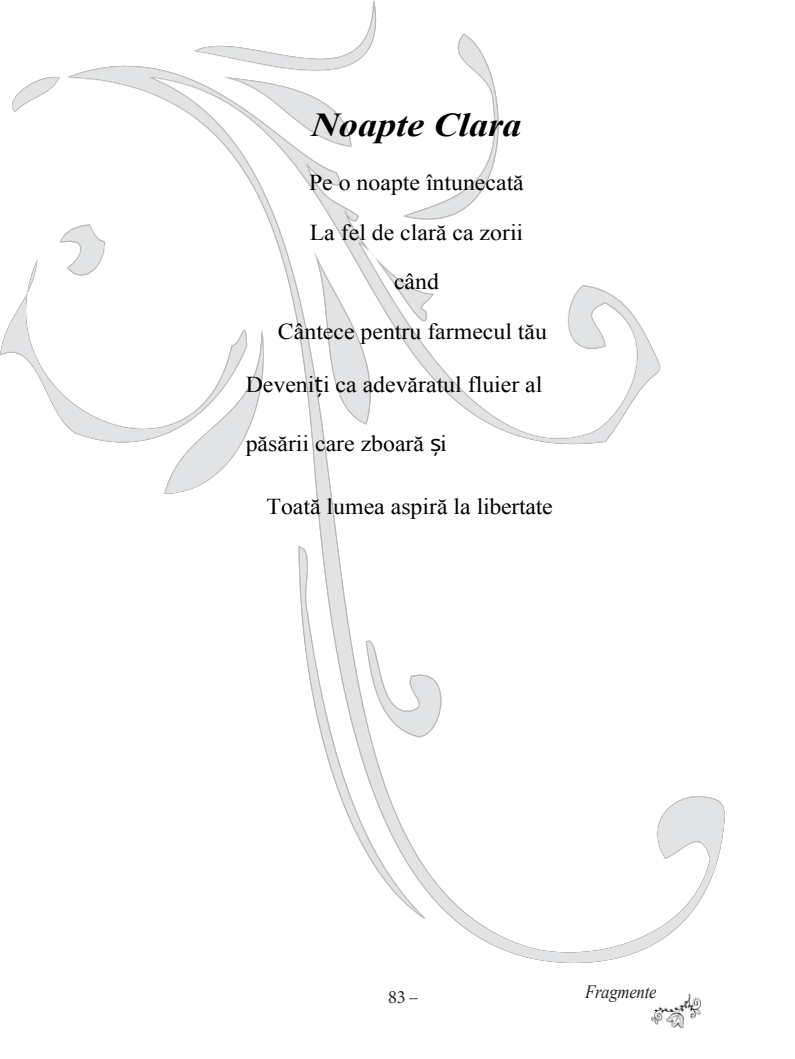

Reflecții

Așteptând ca ceva să se nască
În oglindă sunt eu și al meu

Reflecție

Cât de bine este să reflecte
singur Și nu numai imaginea
ta Această reflecție simplă
fără oglindă a fost, de
asemenea, transmisă

Noapte Clara

Pe o noapte întunecată

La fel de clară ca zorii

când

Cântece pentru farmecul tău

Deveniți ca adevăratul fluier al

păsării care zboară și

Toată lumea aspiră la libertate

Scriere

I...

Și cea mai mare avere
pe care o pot avea O
bucată de hârtie și un
stilou irezistibil Mai
presus de toate, aspir
să gândesc singur

Moartea

Am murit!

Da, a fost începutul sfârșitului

Începutul întoarcerii

Fără amărăciune, dar și fără tandrețe A fost
călătoria

Făcut fără imagine și fără curaj

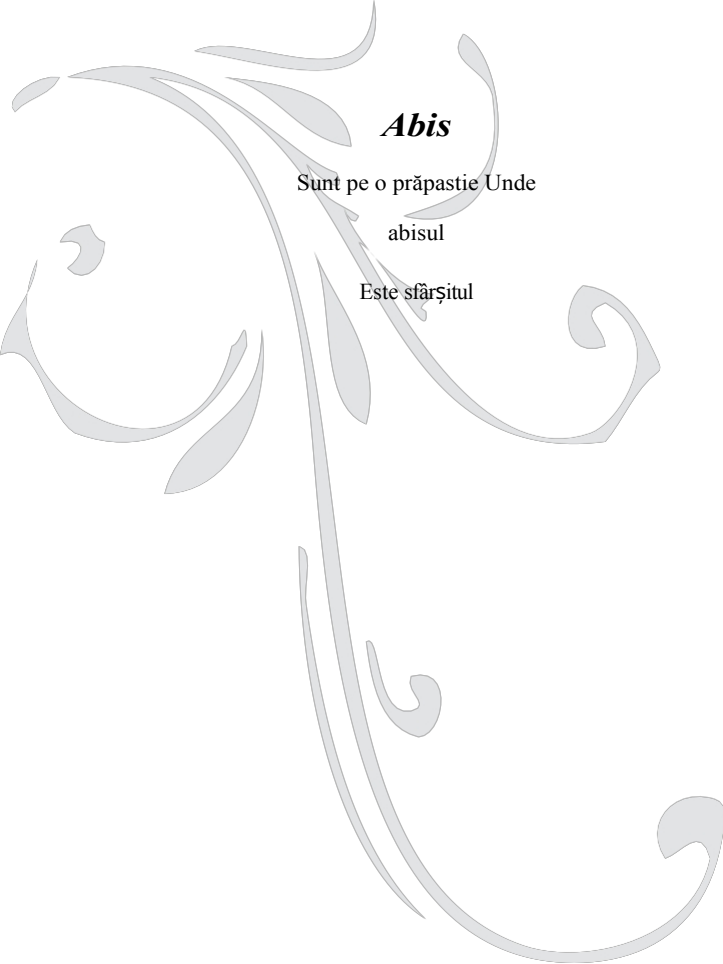
Contrastând cel mai mic și cel mai
mare Era timpul să plecăm

Sau rămânând în acest loc,
imaginându-și totul și nimic, din când
în când El a plecat și s-a dus la fund.

Până la extrema care
spune că nici nu mă tem,
nici nu tremur

Călătoria are o întoarcere
În această lume cufundată
În adâncul frumuseții Că tot ce
am este totul
Și nu vreau nimic din toate, pentru că atunci când
voi pleca nu voi lua nimic cu mine, asta am crezut.

Abis

Sunt pe o prăpastie Unde
abisul

Este sfârșitul

În așteptare

Și a mers așa, dorind și dorind, sărind și sărind

Și fumatul

fost o plimbare fără o destinație Anxietatea

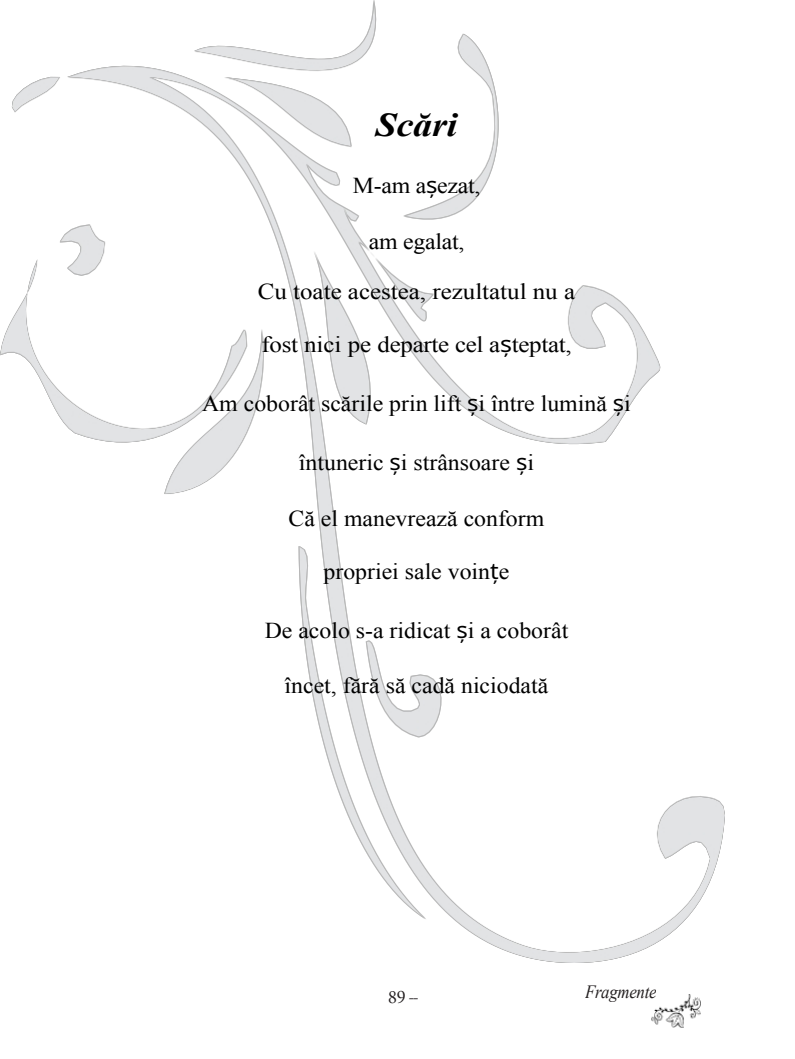
variază în funcție de vârstă, deși trăim

întotdeauna într-un mod foarte anxios

Așteptarea a ceva, întotdeauna ne dorim asta

Ceva, totul în noi stă în calea propriei noastre voințe

în mod involuntar

Scări

M-am așezat,

am egalat,

Cu toate acestea, rezultatul nu a

fost nici pe departe cel așteptat,

Am coborât scările prin lift și între lumină și

întuneric și strânsoare și

Că el manevrează conform

propriei sale voințe

De acolo s-a ridicat și a coborât

încet, fără să cadă niciodată

Sediul central

O lacrimă, o

intuiție

Sau distrugerea, că

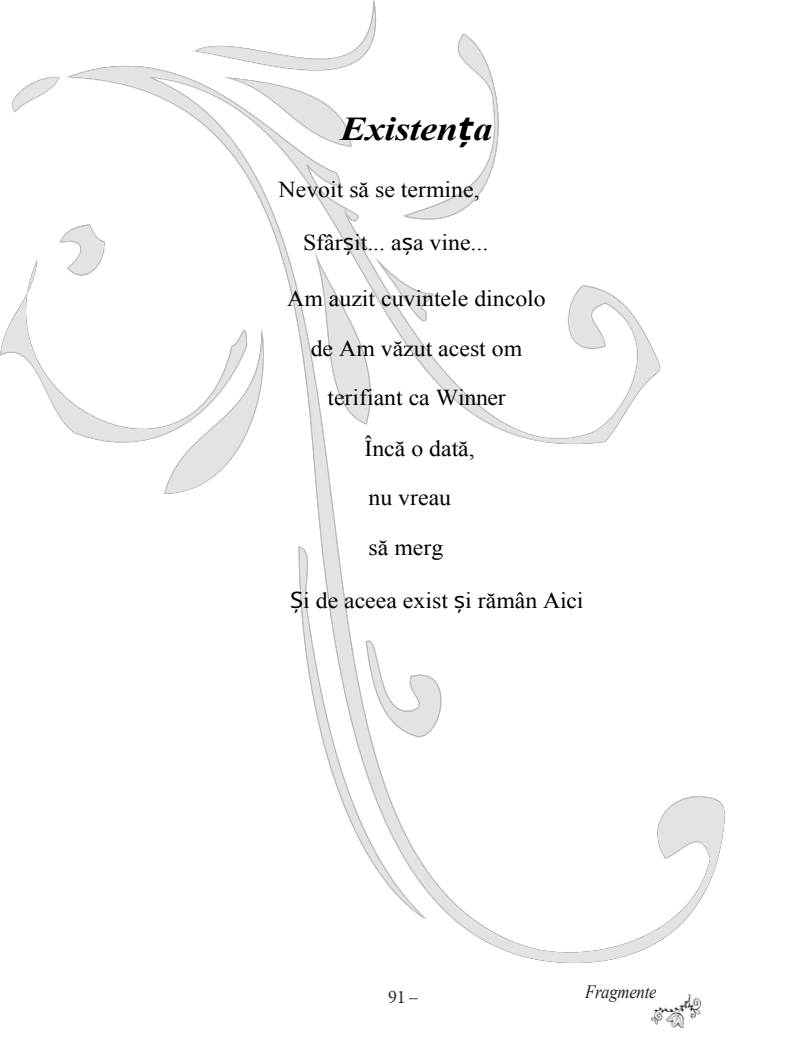
gândul e frumos O

înghițitură din cantina

frigiderului

Și o aduc la locul setei Și totul

este sătul și magnific

Existența

Nevoit să se termine,

Sfârșit... așa vine...

Am auzit cuvintele dincolo

de Am văzut acest om

terifiant ca Winner

Încă o dată,

nu vreau

să merg

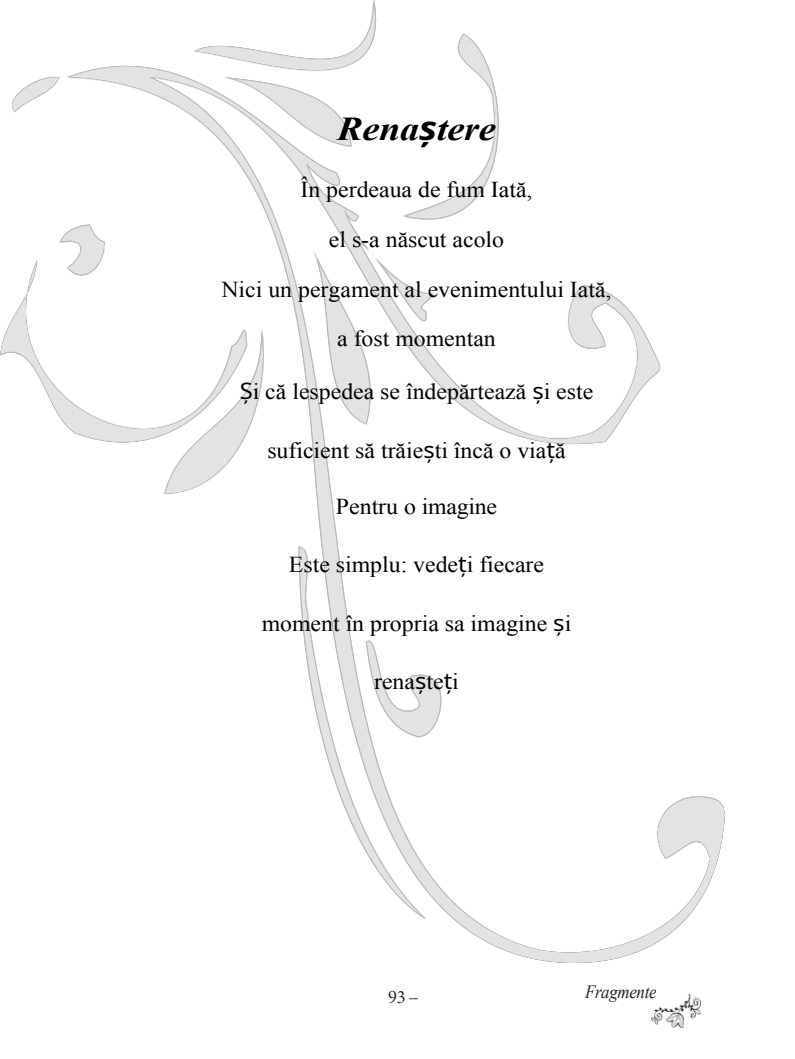
Și de aceea exist și rămân Aici

Soare

Ce s-a întâmplat Am
simțit în zori O tristețe
tandă

Am trăit, am înviat și am
renăscut Sunt cel puternic
The Sun

Renaștere

În perdeaua de fum Iată,

el s-a născut acolo

Nici un pergament al evenimentului Iată,

a fost momentan

Și că lespedea se îndepărtează și este

suficient să trăiești încă o viață

Pentru o imagine

Este simplu: vedeți fiecare

moment în propria sa imagine și

renașteți

Priviți

Parfumul, mirosul
Nebuniei, nebuniei Tortura
gândului Toate deconectate
Fără o rudă, un orfan al
inimii, durerea unei singure
iubiri pentru atât de mulți
Alții care rănesc
ochiul și ucid
Dorință și nostalgie

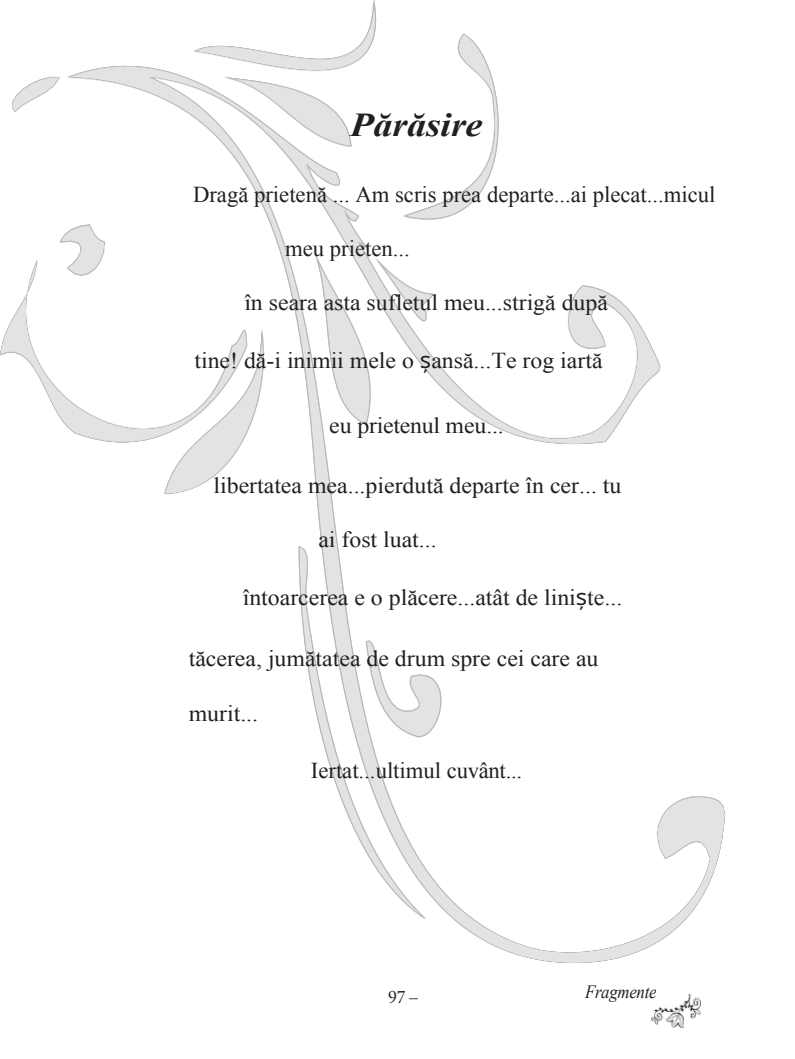
Culminează

Doar încă o clipă, O clipă
din asta
Gândul tău, probabil Noi toți existăm
nu numai ca o imagine virtuoasă
Dar din cauza unei aparențe sau a unei stări Mentea
nu moare
La momentul existenței
fizice
Și dintr-o dată totul se stinge,
sau ar putea culmina

A trăi A muri

Între a trăi sau a muri? Oh,
îmi pare rău, asta e o ?
Desigur, cine nu s-a sinucis? Cu
toții am încetat să mai trăim
O clipă. Cu toții, fără excepție, gândim ca
o plăcere malefică Vom muri și apoi în
curând
Acesta este modul în care trăim
Contradicția ridicolului

Părăsire

Dragă prietenă ... Am scris prea departe...ai plecat...micul
meu prieten...

în seara asta sufletul meu...strigă după
tine! dă-i inimii mele o șansă...Te rog iartă
eu prietenul meu...

libertatea mea...pierdută departe în cer... tu
ai fost luat...

întoarcerea e o plăcere...atât de liniște...
tăcerea, jumătatea de drum spre cei care au
murit...

Iertat...ultimul cuvânt...

Întrerupt

Dacă sufletul meu s-ar evapora în mine, nu
ar rămâne decât moloz... secret, străin de
fantezie.

Dintr-o subversiune care a apărut, plutește lenea... a
unui alt moment privat...

Fii

Un sunet, o înghițitură, o atingere
moale, o culoare Un singur vis de
încântat Într-un singur moment
unic

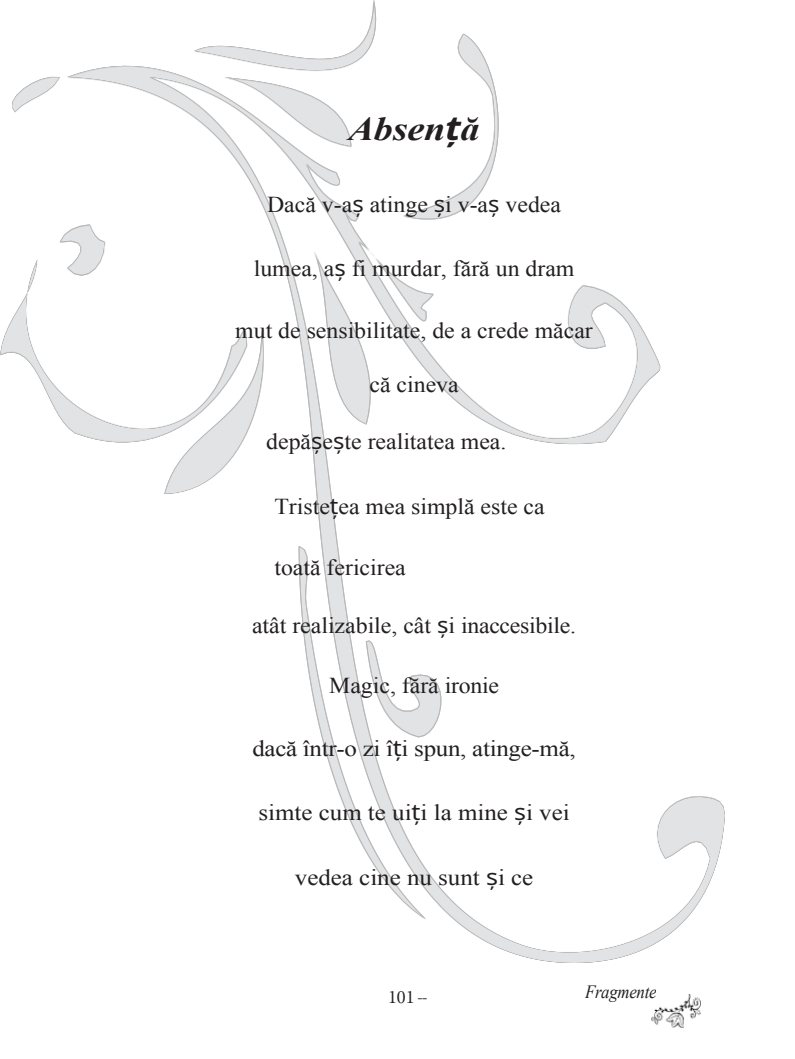
Disperat și inspirat cu o acuitate, Fără distanță, fără
limită

Tăietura sufocării merge dincolo de imaginar În
acest tablou pictez sânge, durere Înroșită și
inflamată de sens, de a nu poseda o enigmă, ci
mai degrabă
o realitate, o viziune.

Când ne alăturăm celuilalt și vedem

cum să crezi dintr-o privire
aprobarea și încurajarea unei existențe, adulterată,
inversată și oglindită.
Din toată durerea pe care o simt
cuiva trebuie să-i aparțin, fără teamă
compasiunea nebună, lipsită de pasiune, cu sufletul
pur, a unui nod fără lanț, dar împletit și unit, a unui
singurul sens, de a dori și în
cele din urmă de a avea, și în
cele din urmă
nimic nu fi...

Absență

Dacă v-aș atinge și v-aș vedea
lumea, aș fi murdar, fără un dram
mut de sensibilitate, de a crede măcar
că cineva
depășește realitatea mea.

Tristețea mea simplă este ca
toată fericirea
atât realizabile, cât și inaccesibile.

Magic, fără ironie
dacă într-o zi îți spun, atinge-mă,
simte cum te uiți la mine și vei
vedea cine nu sunt și ce

Voi fi cu tine.

Într-un chibrit aprins arde durerea

din mine când totul arde.

Nu luat niciodată, de fapt îți

voi spune că suferi pentru că

nu te-am părăsit niciodată și

să știi că te-am iubit

întotdeauna.

Te voi iubi...

